
Б И Л Т Е Н
СЛУЖБЕНА ОБЈАШЊЕЊА И СТРУЧНА МИШЉЕЊА
ЗА ПРИМЕНУ ФИНАНСИЈСКИХ ПРОПИСА

Број 5
мај 2008.
година XLVIII
ISSN 0354-3242

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
МИНИСТАРСТВО ФИНАНСИЈА
БЕОГРАД

Оснивач и издавач
Министарство финансија Републике Србије
Београд, Кнеза Милоша 20
www.mfin.sr.gov.yu

(Оснивачка и издавачка права преузета од Министарства финансија СРЈ на основу Споразума о преносу оснивачких права бр. 651-01-1/2003)

За издавача
др Мирко Цветковић, министар финансија

Уређивачки одбор
др Јанко Гузијан, др Наташа Ковачевић,
Весна Хрељац-Ивановић, др Јасмина Кнежевић

Главни уредник
др Јанко Гузијан
државни секретар

Уредник
др Јасмина Кнежевић
jknezevic@mfin.sr.gov.yu

Редакција
БИЛТЕН Службена објашњења и стручна мишљења за примену
финансијских прописа, Министарство финансија
Републике Србије, Кнеза Милоша 20, 11000 Београд
Тел. 011/2685 301

Припрема и штампа
Штампариа Министарства финансија Републике Србије
Београд, Кнеза Милоша 20

Tel: 011/3642-659 bilten.fin@mfin.sr.gov.yu

Билтен излази месечно.
Copyright © 2003-2008 by Министарство финансија Републике Србије
Сва права задржана.

САДРЖАЈ

ЈАВНИ ПРИХОДИ ПОРЕЗИ

1. Да ли купац првог стана има право на рефундацију плаћеног ПДВ ако је стан купио од сувласника – два физичка лица, од којих је само једно лице обвезник ПДВ? . . 11
2. а) Исправка одбитка претходног пореза по основу набавке објеката за вршење делатности у случају преноса имовине или дела имовине другом лицу, као и у случају статусне промене привредног друштва 14
- б) Право на порески кредит из члана 48. Закона о порезу на добит предузећа у случају када привредно друштво изврши пренос основних средстава, по основу којих је стекао право на порески кредит, свом оснивачу, као и у случају статусне промене привредног друштва 14

ПОРЕЗ НА ДОДАТУ ВРЕДНОСТ

1. Порески третман промета услуга превођења коју страном лице, тј. лице које на територији Републике Србије нема седиште ни сталну пословну јединицу, односно пребивалиште, врши домаћем лицу. 19
 2. Порески третман отпремања мазута са територије Републике Србије ван АПКМ на територију АПКМ од стране обвезника ПДВ Здравственом центру у Косовској Митровици 20
-

3. Порески третман промета добара и услуга који се врши у циљу реализације пројекта „Здравство у Србији“, финансираног из средстава кредита на основу Споразума о кредиту за развој (Пројекат здравства) између Србије и Црне Горе и Међународног удружења за развој, са прилозима, од 13. јуна 2003. године	22
4. Исказивање података у пореској пријави пореза на додату вредност (Образац ПППДВ) када је у питању туристичка агенција	24
5. Право обвезника ПДВ – инвеститора (лице на које гласи одобрење за изградњу, односно одобрење за реконструкцију објекта) да ПДВ обрачунат од стране претходног учесника у промету – извођача радова одбије као претходни порез, као и право на повраћај неискоришћеног износа пореског кредита.	26
6. Пореска стопа којом се опорезује промет АС адаптера за notebook	32
7. Право обвезника ПДВ да ПДВ обрачунат и исказан у рачуну претходног учесника у промету одбије као претходни порез у случају када рачун садржи податак о адреси пословне јединице обвезника ПДВ – примаоца рачуна	33
8. Обавеза плаћања новчаног износа који је обвезник ПДВ грешком исказао у пореској пријави ПДВ као претходни порез, а затим тај исти износ исправио у пореском периоду у којем је уочио грешку, као и обавеза плаћања камате на тај новчани износ, при чему исказивање тог новчаног износа, као претходног пореза, није имало утицаја на висину ПДВ који је обвезник ПДВ требало да плати у пореском периоду у којем је тај новчани износ исказан као порески кредит, већ је, у конкретном случају, имало утицаја на висину пореског кредита за који обвезник ПДВ није тражио повраћај	35

9. Порески третман промета добара и услуга који се врши у оквиру реализације пројеката Рехабилитације градских система водоснабдевања и канализације у Новом Саду, Нишу, Крагујевцу и Београду – III фаза, у конкретном случају система водоснабдевања и канализације у Крагујевцу.....	37
10. Време настанка обавезе обрачунавања ПДВ за промет грађевинског објекта власнику земљишта на којем се објекат гради, за промет услуге адаптације објекта који је у власништву другог лица, као и право на одбитак претходног пореза по основу набавке добара и услуга које обвезник ПДВ користи за промет овог добра, односно услуге	38
11. Порески третман промета услуге истраживања тржишта коју врши обвезник ПДВ страном лицу	41
12. Пореска стопа којом се опорезује промет услуге реконструкције улица	42
13. Пореска стопа којом се опорезује промет доштампаних примерака (репринт) монографских публикација, које имају СIР запис и међународни књижни број ISBN.....	44
14. Да ли привредно друштво – обвезник ПДВ које на дан 31.12.2007. године није остварило укупан промет добара и услуга у претходних 12 месеци већи од 2.000.000 динара, за промет добара и услуга који врши од 1. јануара 2008. године обрачунава и плаћа ПДВ?	44
15. Утврђивање основице за обрачун ПДВ код промета услуге давања у закуп пословног простора у случају када закуподавац закупу врши тзв. префактурисање накнаде за коришћење градског грађевинског земљишта	46

-
16. Порески третман промета услуга економске пропаганде који се врши страном лицу, у случају када рачуни обвезника ПДВ – пружаоца услуга не садрже напомену да промет ових услуга не подлеже опорезивању 47
 17. Право на рефундацију ПДВ купца монтажне куће која се купује без земљишта 49
 18. Порески третман промета услуге организовања изградње котларнице и реконструкције постојећег система снабдевања енергентима, право на одбитак претходног пореза обвезника ПДВ којем је ова услуга пружена, порески третман промета услуге давања на коришћење пословног простора без накнаде и порески третман улагања у тај пословни простор од стране обвезника ПДВ – корисника за потребе обављања његове делатности. 51
 19. Право на одбитак ПДВ обвезника ПДВ – књиговодствене агенције, односно обвезника ПДВ – агенције за промет некретнина, по основу набавке теретног возила и горива за то возило 55

ПОРЕЗИ НА ИМОВИНУ

1. Шта се подразумева под употребљаваним моторним возилом у смислу Закона о порезима на имовину? 57
 2. Порески третман поклона стана од стране маћехе пасторку. 58
 3. Да ли право својине на неизграђеном земљишту које се налази на територији Републике Србије, конституисано у корист купца првог стана, утиче на остваривање права на ослобођење од плаћања пореза на пренос апсолутних права при куповини првог стана? 59
-

-
4. Да ли је обвезник пореза на имовину поступио исправно када није поднео пореску пријаву за порез на имовину на којој није дошло до промена од утицаја на висину пореске обавезе? 62
 5. Опорезивање продаје употребљаваног моторног возила коју врши службеник Амбасаде Малезије на основу уговора о купопродаји..... 63
 6. Порески третман уговора о закупу осталог грађевинског земљишта у државној својини на одређени период од 50 година, закљученог 23. јуна 2004. године, на коме су потписи оверени код Трећег општинског суда у Београду 29. марта 2005. године, а анекс тог уговора (којим је регулисана промена начина плаћања преостале недоспеле обавезе на име накнаде за уређивање грађевинског земљишта, која је измирена 17. новембра 2006. године) закључен 22. новембра 2006. године..... 66
 7. Да ли се може остварити право на ослобођење од пореза на пренос апсолутних права у случају када два лица, која су по основу наслеђа стекла сусвојину на стану, врше физичку деобу тог стана, тако што један од сувласника (по основу поравнања пред судом) продаје свој сувласнички део другом сувласнику (чиме сувласник – купац постаје власник целог стана, а осим тог стана нема други стан на територији Републике Србије)?..... 68

ПОРЕЗ НА ДОХОДАК ГРАЂАНА

1. Обавеза плаћања годишњег пореза на доходак грађана на приход остварен по основу неисплаћених зарада према судској пресуди донетој у радном спору 71
-

-
2. Обавеза плаћања годишњег пореза на доходак грађана на приход остварен по основу отпремнине коју послодавац исплаћује запосленом у случају споразумног престанка радног односа..... 73
 3. Вођење пословних књига по систему простог књиговодства 75
 4. Обавеза плаћања годишњег пореза на доходак грађана на приход остварен у 2007. години по основу неисплаћених зарада за период дужи од шест година према судском поравнању закљученом у радном спору..... 76

ТАКСЕ

1. Плаћање републичких административних такси за издавање списа уређених Тарифним бројем 84. Тарифе републичких административних такси 79
2. Да ли се плаћа републичка административна такса за издавање уверења о држављанству у сврху остваривања права на упис акција? 80

ЦАРИНЕ

1. Царински и порески третман увоза књига 82
 2. Добијање дозволе за рад царинског агента..... 84
 3. Могућност да избегло лице буде ослобођено од плаћања царине и ПДВ на увоз трактора марке URSUZ 335 и прикључног возила марке ИМТ из бивше републике СФРЈ..... 85
 4. Прекњижење више уплаћених царинских дажбина, а по основу решења Царинарнице Димитровград..... 85
-

-
5. Правила о пореклу робе у складу са чланом 38. Царинског закона, са посебним освртом на критеријум вредности за производе сврстане у тарифни број 5402 86
 6. Могућност да Удружење дистрофичара Београда буде ослобођено од плаћања увозних дажбина и ПДВ на увоз моторног возила марке Toyota Naice, које ће бити купљено из средстава донације обезбеђених приказивањем емисије „Плесом до снова“ на телевизији Пинк 90
 7. Царински третман уноса деривата нафте који се поново извозе у непромењеном стању. 93

Ј А В Н И Р А С Х О Д И

ЈАВНЕ НАБАВКЕ

1. Примена Закона о јавним набавкама поводом Уговора о донацији ради финансирања пројекта „Сигурни, међуоперативни, прекогранични м-сервиси који доприносе поузданој европској сарадњи са земљама Западног Балкана које нису чланице Европске уније (SWEB)“, потписаног од стране Покрајинског секретаријата за науку и технолошки развој и Комисије Европских заједница 95

ФИНАНСИРАЊЕ ПОЛИТИЧКИХ СТРАНАКА

1. Финансирање изборне кампање и извештавање о тој кампањи у случају истовременог одржавања више избора 97

П О Д С Е Т Н И К

- Финансијски прописи донети у мају месецу 2008. године . . 99
-

ЈАВНИ ПРИХОДИ

ПОРЕЗИ

1. Да ли купац првог стана има право на рефундацију плаћеног ПДВ ако је стан купио од сувласника – два физичка лица, од којих је само једно лице обвезник ПДВ?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-00646/2008-04 од 26.5.2008. год.)

• Одредбом члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05 и 61/07, у даљем тексту: Закон о ПДВ) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Према одредби члана 4. став 1. Закона о ПДВ, промет добара, у смислу тог закона, је пренос права располагања на телесним стварима (у даљем тексту: добра) лицу које тим добрима може располагати као власник, ако тим законом није друкчије одређено.

Одредбом члана 4. став 3. тачка 7а) Закона о ПДВ уређено је да се прометом добара, у смислу тог закона, сматра и први

пренос власничког удела на новоизграђеним грађевинским објектима или економски дељивим целинама у оквиру тих објеката.

Одредбама члана 56а Закона о ПДВ и члана 29. Закона о изменама и допунама Закона о ПДВ („Сл. гласник РС“, бр. 61/07) уређено је право купца првог стана на рефундацију ПДВ, као и услови под којима купац првог стана може да оствари ово право.

Према томе, на први пренос уз накнаду права располагања на власничком уделу на стану, као економски дељивој целини у оквиру новоизграђеног грађевинског објекта, који купцу првог стана изврши обвезник ПДВ у Републици Србији, може се остварити право на рефундацију ПДВ, ако су испуњени прописани услови (а не право на ослобођење од пореза на пренос апсолутних права).

- Одредбом члана 23. став 1. тачка 1), у вези са чланом 2. став 1. тачка 1) Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 45/02–СУС, 80/02, 80/02 –др. закон, 135/04 и 61/07, у даљем тексту: Закон) прописано је да се порез на пренос апсолутних права плаћа код преноса уз накнаду права својине на непокретности.

Преносом уз накнаду, у смислу Закона, не сматра се пренос апсолутног права на који се плаћа порез на додату вредност, у складу са законом којим се уређује порез на додату вредност (члан 24а Закона).

Одредбама чл. 31а и 31б Закона и члана 27. Закона о изменама и допунама Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 61/07) уређено је право на ослобођење од пореза на пренос апсолутних права када се купцу првог стана изврши пренос права својине на стану, као и услови под којима се може остварити ово право.

Према томе, право на ослобођење од пореза на пренос апсолутних права код продаје стана кушцу првог стана може се остварити само када су за то испуњени Законом прописани услови и ако пренос права својине на конкретном стану не подлеже плаћању пореза на додату вредност.

- У складу са наведеним, када купац првог стана испуњава законом прописане услове за ослобођење од пореза на пренос апсолутних права, односно за рефундацију ПДВ, по уговору по коме пренос једног идеалног дела стана који купује подлеже плаћању пореза на пренос апсолутних права, а пренос другог идеалног дела стана подлеже плаћању пореза на додату вредност, на пренос сваког од идеалних делова конкретног стана остварује се одговарајуће право – зависно од облика пореза коме пренос конкретног идеалног дела стана подлеже: право на ослобођење од пореза на пренос апсолутних права – на пренос идеалног дела стана који подлеже плаћању пореза на пренос апсолутних права, а право на рефундацију ПДВ – када први пренос конкретног идеалног дела стана подлеже плаћању ПДВ. У том случају се обим права на ослобођење од пореза на пренос апсолутних права, односно на рефундацију ПДВ остварује у одговарајућој сразмери у односу на идеални део стана чији пренос подлеже плаћању пореза на пренос апсолутних права, односно плаћању ПДВ, а највише до укупно 40 m² за кушца првог стана и до 15 m² за сваког члана његовог породичног домаћинства за кога купац купује први стан и који испуњава прописане услове.

У том смислу, нема законског основа да се на пренос једног истог идеалног дела стана оствари и право на рефундацију

плаћеног ПДВ и право на ослобођење од пореза на пренос апсолутних права.

У сваком конкретном случају надлежни порески орган цени чињенично стање од утицаја на постојање и обим права на ослобођење од пореза на пренос апсолутних права, односно права на рефундацију ПДВ.

2. а) Исправка одбитка претходног пореза по основу набавке објеката за вршење делатности у случају преноса имовине или дела имовине другом лицу, као и у случају статусне промене привредног друштва

б) Право на порески кредит из члана 48. Закона о порезу на добит предузећа у случају када привредно друштво изврши пренос основних средстава, по основу којих је стекао право на порески кредит, свом оснивачу, као и у случају статусне промене привредног друштва

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-1001/2008-04 од 19.5.2008. год.)

а) Одредбом члана 32. став 1. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04-исправка, 61/05 и 61/07, у даљем тексту: Закон) прописано је да обвезник који је остварио право на одбитак претходног пореза за опрему и објекте за вршење делатности, дужан да изврши исправку одбитка претходног пореза ако престане да испуњава услове за остваривање овог права, и то у року краћем од пет година од момента прве употребе за опрему, односно десет година од момента прве употребе за објекте.

Исправка одбитка претходног пореза врши се за период који је једнак разлици између рокова из става 1. овог члана и периода у којем је обвезник испуњавао услове за остваривање права на одбитак претходног пореза (став 2. члана 32. Закона).

Одредбама ст. 3. и 4. члана 32. Закона прописано је, између осталог да, изузетно од става 1. овог члана, обвезник не врши исправку одбитка претходног пореза у случају преноса имовине или дела имовине из члана 6. став 1. тачка 1) овог закона, као и да се у том случају не прекидају рокови из става 1. овог члана.

Преносилац имовине из става 4. овог члана дужан је да достави стицалоцу неопходне податке за спровођење исправке из става 1. овог члана, при чему стицалац имовине, ако престане да испуњава услове за остваривање права на одбитак претходног пореза, врши исправку одбитка претходног пореза који је за објекте и опрему за вршење делатности остварио преносилац имовине (ст. 5. и 6. члана 32. Закона).

У складу са наведеним законским одредбама, обвезник ПДВ који је, у конкретном случају, остварио право на одбитак претходног пореза по основу набавке објеката за вршење делатности, а који, пре истека рока од десет година од момента прве употребе објеката, престане да испуњава услове за остваривање овог права (нпр. изврши промет објеката за који је одредбом члана 25. став 2. тачка 3) Закона прописано пореско ослобођење без права на одбитак претходног пореза тако што из своје имовине издвоји објекте за вршење делатности – непокретности и та иста добра припоји другом лицу), дужан је да изврши исправку одбитка претходног пореза, осим у случају када се пренос права располагања на објектима за вршење делатности, као делу имовине

обвезника ПДВ, не сматра прометом добара у складу с одредбом члана 6. став 1. тачка 1) Закона.

Наиме, према одредби члана 6. став 1. тачка 1) Закона, прометом добара и услуга, у смислу овог закона, не сматра се пренос целокупне или дела имовине, са или без накнаде, или као улог, ако је стицалац порески обвезник или тим преносом постане порески обвезник и ако продужи да обавља исту делатност.

Одредбом члана 3. став 1. тачка 1) Правилника о утврђивању преноса целокупне или дела имовине, са или без накнаде, или као улог, који се не сматра прометом добара и услуга у смислу Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 67/05, у даљем тексту: Правилник) прописано је да се прометом добара и услуга који, у смислу члана 6. став 1. тачка 1) Закона, не подлеже ПДВ сматра пренос дела имовине код статусне промене привредног друштва, у складу са законом којим се уређују привредна друштва.

Сагласно наведеном, а уз испуњење услова из члана 6. став 1. тачка 1) Закона, обвезник ПДВ који из своје имовине издвоји објекте за вршење делатности – непокретности и та иста добра припоји другом лицу, тј. изврши пренос права располагања на опреми за вршење делатности, при чему се ради о статусној промени привредног друштва извршеној у складу са законом којим се уређују привредна друштва, нема обавезу исправке одбитка претходног пореза по том основу.

б) Одредбом члана 48. ст. 1. и 2. Закона о порезу на добит предузећа („Сл. гласник РС“, бр. 25/01 ... 84/04, у даљем тексту: Закон) прописано је да се обвезнику који изврши улагања у основ-

на средства у сопственој регистрованој делатности признаје право на порески кредит у висини од 20% извршеног улагања (40% за мала предузећа), с тим што порески кредит не може бити већи од 50% обрачунатог пореза у години у којој је извршено улагање (70% за мала предузећа). Ставом 6. истог члана Закона прописано је да у случају отуђења основних средстава из ст. 1. и 2. овог члана пре истека рока од три године од дана набавке, порески обвезник губи право на порески кредит из ст. 1. и 2. овог члана и дужан је да плати неплаћени порез, који се индексира стопом раста цена на мало према подацима републичког органа надлежног за послове статистике.

У складу са наведеним законским одредбама, обвезник – друштво „Б“ које по основу улагања у набавку основних средстава (непокретности) оствари право на порески кредит из члана 48. Закона, а потом (пре истека рока од три године од дана набавке) изврши пренос тих основних средстава другом лицу (свом оснивачу – друштву „А“ са власничким уделом од 100%), губи право на порески кредит. Наиме, с обзиром да обвезник – друштво „Б“ та средства више не води у пословним књигама као своја основна средства нити их користи за обављање регистроване делатности, а што се, према мишљењу Министарства финансија, у смислу члана 48. став 6. Закона, сматра отуђењем основних средстава, обвезник – друштво „Б“ дужан је да плати неплаћени порез (до дана отуђења), који се индексира стопом раста цена на мало према подацима републичког органа надлежног за послове статистике.

Поред тога, Министарство финансија напомиње да стицалац основних средстава – друштво „А“, који предметна основна средства води у пословним књигама као своја основна средства и

користи их за обављање регистроване делатности, не може да оствари право на порески кредит из члана 48. Закона, с обзиром да овај обвезник није извршио улагање у набавку основних средстава, већ је улагање, тј. плаћање за прибављена основна средства извршио обвезник – друштво „Б“.

У случају када обвезник изврши пренос основних средстава по основу којих је стекао право на порески кредит из члана 48. Закона (пре истека рока од три године од дана набавке) путем статусне промене, извршене у складу са законом којим се уређују привредна друштва, Министарство финансија је мишљења да се пренос основних средстава (као дела имовине), у том случају, не сматра отуђењем у смислу члана 48. став 6. Закона и да обвезник не губи право на већ искоришћени порески кредит, при чему се неискоришћени део пореског кредита не може пренети на обвезника који је стекао основна средства том статусном променом.

ПОРЕЗ НА ДОДАТУ ВРЕДНОСТ

1. Порески третман промета услуга превођења коју страно лице, тј. лице које на територији Републике Србије нема седиште ни сталну пословну јединицу, односно пребивалиште, врши домаћем лицу

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-01174/2008-04 од 29.5.2008. год.)

Одредбом члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05 и 61/07, у даљем тексту: Закон) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона (члан 5. став 1. Закона).

Одредбом члана 10. став 1. тач. 2) и 3) Закона прописано је да је порески дужник, у смислу овог закона, порески пуномоћник кога одреди страно лице које у Републици нема седиште ни сталну пословну јединицу, а које обавља промет добара и услуга у Републици, односно прималац добара и услуга ако страно лице не одреди пореског пуномоћника.

Према одредбама члана 12. ст. 1. и 2. Закона, место промета услуга је место у којем пружалац услуге обавља своју делатност, а ако се промет услуга врши преко пословне јединице, местом промета услуга сматра се место пословне јединице.

У складу са наведеним законским одредбама, место промета услуга превођења је место у којем пружалац услуге обавља своју делатност, а ако се промет услуга врши преко пословне јединице, место промета је место пословне јединице пружаоца услуга.

Према томе, када страном лице, тј. лице које на територији Републике Србије нема седиште ни сталну пословну јединицу, односно пребивалиште, у конкретном случају, а према наводима из захтева, лице из Македоније врши промет услуга превођења домаћем лицу, место промета ове услуге је Македонија, што значи да у овом случају домаће лице – прималац услуга, као порески дужник, нема обавезу да обрачуна и плати ПДВ за промет услуга превођења који му врши страном лице.

2. Порески третман отпремања мазута са територије Републике Србије ван АПКМ на територију АПКМ од стране обвезника ПДВ Здравственом центру у Косовској Митровици

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-1167/2008-04 од 26.5.2008. год.)

Одредбом члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05 и 61/07, у даљем тексту: Закон) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет услуга, у смислу овог закона, а у складу с одредбом члана 4. став 1. Закона, је пренос права располагања на телесним

стварима (у даљем тексту: добра) лицу које тим добрима може располагати као власник, ако овим законом није друкчије одређено.

Одредбом члана 61. Закона прописано је да ће Влада Републике Србије уредити извршавање овог закона на територији Аутономне покрајине Косово и Метохија за време важења Резолуције Савета безбедности ОУН број 1244.

Према одредби члана 2. Уредбе о извршавању Закона о порезу на додату вредност на територији Аутономне покрајине Косово и Метохија за време важења Резолуције Савета безбедности ОУН број 1244 („Сл. гласник РС“, бр. 15/05), на промет добара и услуга који обвезници ПДВ врше са територије Републике Србије ван територије АПКМ (у даљем тексту: Република ван АПКМ) на територију АПКМ, односно са територије АПКМ на територију Републике ван АПКМ, примењује се Закон, прописи донети на основу Закона и ова уредба.

Одредбом члана 10. ст. 1. и 2. Уредбе прописано је да се на промет домаћих добара (добра домаћег порекла и добра страног порекла која су стављена у слободан промет на територији Републике ван АПКМ) који изврше обвезници ПДВ са територије Републике ван АПКМ на територију АПКМ, ПДВ не плаћа, а обвезници ПДВ имају право на одбитак претходног пореза у складу са Законом, при чему се предметна добра отпремају на територију АПКМ уз Образац ЕЛ – Евиденциони лист који попуњава Посебно одељење.

Ставом 3. истог члана Уредбе предвиђено је да је, пре попуњавања Евиденционог листа из става 2. овог члана, обвезник ПДВ дужан да Посебном одељењу достави рачун, односно други документ о промету добара, који садржи:

- назив, адресу и ПИБ обвезника – издаваоца рачуна;
- место и датум издавања и редни број рачуна;
- назив и адресу примаоца рачуна;
- врсту, количину, цену по јединици мере и вредност добара.

Као доказ да су добра из става 1. овог члана отпремљена на територију АПКМ, у складу са ставом 4. истог члана Уредбе, служе:

- Евиденциони лист оверен од стране Посебног одељења;
- извод из пословног рачуна обвезника ПДВ да је за промет добара извршен пренос новчаних средстава са пословног рачуна примаоца добара на пословни рачун обвезника ПДВ – испоручиоца добара;

- доказ о извршеној продаји девиза Народној банци Србије, односно оствареној динарској противвредности од продаје тих девиза, ако је за испоручена добра извршено плаћање у девизама.

У складу са наведеним одредбама Закона и Уредбе, када обвезник ПДВ изврши промет мазута са територије Републике ван АПКМ на територију АПКМ, у конкретном случају промет мазута врши се Здравственом центру у Косовској Митровици, при чему поседује доказе да је извршио отпремање добара на територију АПКМ из члана 10. став 4. Уредбе, ПДВ се не плаћа, а обвезник ПДВ има право на одбитак претходног пореза у складу са Законом.

3. Порески третман промета добара и услуга који се врши у циљу реализације пројекта „Здравство у Србији“, финансираног из средстава кредита на основу Споразума о кредиту за развој (Пројекат здравства) између Србије и Црне Горе и Међународног удружења за развој, са прилозима, од 13. јуна 2003. године

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-1130/2008-04 од 26.5.2008. год.)

Одредбом члана 24. став 1. тачка 16б) Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05 и 61/07) прописано је пореско ослобођење са правом на одбитак претходног пореза, тј. да се ПДВ не плаћа на промет добара и услуга који се врши у складу са уговорима о кредиту, односно зајму,

закљученим између државне заједнице Србија и Црна Гора, односно Републике и међународне финансијске организације, односно друге државе, као и између треће стране и међународне финансијске организације, односно друге државе у којем се Република Србија појављује као гарант, односно контрагарант, ако је тим уговорима предвиђено да се из добијених новчаних средстава неће плаћати трошкови пореза.

Споразумом о кредиту за развој (Пројекат здравства) између Србије и Црне Горе и Међународног удружења за развој, са прилозима, од 13. јуна 2003. године, који је ратификован Законом о ратификацији Споразума о кредиту за развој (Пројекат здравства) између Србије и Црне Горе и Међународног удружења за развој, са прилозима („Сл. лист СЦГ – Међународни уговори“, бр. 5/03), у Прилогу 1 – Повлачење средстава кредита, којим су одређене Категорије ставки које ће се финансирати из средстава Кредита, расподела износа кредита по Категоријама и проценат расхода по ставкама који ће се финансирати унутар сваке Категорије, за Категорију под редним бројем (1) Послови, тј. извођење грађевинских радова предвиђено је финансирање из средстава кредита од 100% (без пореза).

Сагласно наведеном, а узимајући у обзир мишљење Министарства здравља број: 420-01-04-2008/02 од 20. маја 2008. године, на промет добара и услуга који се врши у оквиру извођења грађевинских радова у циљу реализације пројекта „Здравство у Србији“, финансираног из средстава кредита на основу Споразума о кредиту за развој (Пројекат здравства) између Србије и Црне Горе и Међународног удружења за развој, са прилозима, од 13. јуна 2003. године, не постоји обавеза обрачунавања и плаћања ПДВ, а обвезник ПДВ који врши овај промет има право на одбитак претходног пореза у складу са Законом.

Поред тога, Министарство финансија напомиње да се предметно ослобођење може остварити по процедури предвиђеној одредбама чл. 21д и 21ђ Правилника о начину и поступку остваривања пореског ослобођења код ПДВ са правом и без права на

одбитак претходног пореза („Сл. гласник РС“, бр. 124/04, 140/04, 27/05, 54/05, 68/05, 58/06, 112/06 и 63/07).

4. Исказивање података у пореској пријави пореза на додату вредност (Образац ПППДВ) када је у питању туристичка агенција

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-1144/2008-04 од 26.5.2008. год.)

Одредбама члана 35. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05 и 61/07, у даљем тексту: Закон) прописан је посебан поступак опорезивања за туристичке агенције.

Према одредби става 1. члана 35. Закона, туристичком агенцијом, у смислу овог закона, сматра се обвезник који путницима пружа туристичке услуге и у односу на њих иступа у своје име, а за организацију путовања прима добра и услуге других обвезника које путници непосредно користе (у даљем тексту: претходне туристичке услуге).

Туристичке услуге које пружа туристичка агенција сматрају се, у смислу овог закона, јединственом услугом (одредба става 2. члана 35. Закона).

Место вршења јединствене туристичке услуге утврђује се у складу са чланом 12. ст. 1. и 2. овог закона (одредба става 3. члана 35. Закона).

У складу с одредбом става 4. члана 35. Закона, основица јединствене туристичке услуге коју пружа туристичка агенција је износ који представља разлику између укупне накнаде коју плаћа путник и стварних трошкова које туристичка агенција плаћа за претходне туристичке услуге, уз одбитак ПДВ који је садржан у тој разлици.

Сагласно одредби става 5. истог члана Закона, у случајевима из члана 5. став 4. овог закона, као укупна накнада у смислу става 4. овог члана сматра се вредност из члана 18. овог закона.

Туристичка агенција може да утврди основицу у складу са ст. 4. и 5. овог члана за групе туристичких услуга или за све туристичке услуге пружене у току пореског периода (одредба става 6. тачка 35. Закона).

Туристичка агенција за туристичке услуге из става 1. овог члана не може да исказује ПДВ у рачунима или другим документима и нема право на одбитак претходног пореза на основу претходних туристичких услуга које су јој исказане у рачуну.

Одредбом члана 11. став 6. Правилника о облику и садржини пријаве за евидентирање обвезника ПДВ, поступку евидентирања и брисања из евиденције и о облику и садржини пореске пријаве ПДВ („Сл. гласник РС“, бр. 94/04 и 108/05, у даљем тексту: Правилник) прописано је да обвезник ПДВ који утврђује основицу за обрачун ПДВ у складу са чл. 35. и 36. Закона, под редним бројем 3. – у поље 003 уноси податке о накнади за извршени промет, а у поље 103 износ обрачунатог ПДВ за тај промет.

Накнадом за извршени промет јединствене туристичке услуге из члана 11. став 6. Правилника, а који врши туристичка агенција, сматра се укупна накнада коју плаћа путник за промет ове услуге.

Према томе, обвезник ПДВ – туристичка агенција, која врши промет јединствене туристичке услуге за који утврђује основицу за обрачун ПДВ у складу с одредбама члана 35. Закона, исказује податке о промету ове услуге у пореској пријави ПДВ (Образац ПППДВ) тако што под редним бројем 3. – у поље 003 уноси податке о накнади за извршени промет услуге (укупна накнада коју плаћа путник), а у поље 103 уноси износ обрачунатог ПДВ за тај промет, који се утврђује применом прерачунате пореске стопе од 18% (15,2542%) на разлику између укупне накнаде коју плаћа путник и стварних трошкова које туристичка агенција плаћа за претходне туристичке услуге.

Међутим, када је реч о промету услуге посредовања код промета јединствене туристичке услуге (продаја туристичких аранжмана других туристичких агенција), као и о промету услуге посредовања код пружања појединих услуга које су повезане са туризмом – нпр. смештај, исхрана, превоз и др, извршеног на тери-

торији Републике Србије сходно одредбама члана 12. Закона, обвезник ПДВ, у складу с одредбом члана 11. став 3. тачка 3) Правилника, исказује податке о промету услуге посредовања у пореској пријави ПДВ (Образац ПППДВ) тако што под редним бројем 3. – у поље 003 уноси податак о износу накнаде за извршени промет услуге, без ПДВ (посредничка провизија, без ПДВ), а у поље 103 податак о износу обрачунаог ПДВ за тај промет.

5. Право обвезника ПДВ – инвеститора (лице на које гласи одобрење за изградњу, односно одобрење за реконструкцију објекта) да ПДВ обрачунао од стране претходног учесника у промету – извођача радова одбије као претходни порез, као и право на повраћај неискоришћеног износа пореског кредита

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-1099/2008-04 од 23.5.2008. год.)

1. Сагласно одредби члана 27. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05 и 61/07, у даљем тексту: Закон) претходни порез је износ ПДВ обрачунао у претходној фази промета добара и услуга, односно плаћен при увозу добара, а који обвезник може да одбије од ПДВ који дугује.

Према одредби члана 28. став 1. Закона, право на одбитак претходног пореза обвезник може да оствари ако добра набављена у Републици или из увоза, укључујући и набавку опреме, као и објеката за вршење делатности и економски дељивих целина у оквиру тих објеката (у даљем тексту: објекти за вршење делатности) односно примљене услуге, користи или ће их користити за промет добара и услуга:

- 1) који је опорезив ПДВ;
- 2) за који, у складу са чланом 24. овог закона, постоји ослобођење од плаћања ПДВ;
- 3) који је извршен у иностранству, ако би за тај промет постојало право на одбитак претходног пореза да је извршен у Републици.

Право на одбитак претходног пореза, према одредби члана 28. став 2. Закона, обвезник може да оствари ако поседује рачун издат од стране другог обвезника у промету о износу претходног пореза, у складу с овим законом или документ о извршеном увозу добара, у којем је исказан претходни порез, односно којим се потврђује да је прималац или увозник тако исказани ПДВ платио приликом увоза.

Према ставу 3. истог члана Закона, у пореском периоду у којем су испуњени услови из ст. 1. и 2. овог члана обвезник може да одбије претходни порез од дугованог ПДВ, и то:

1) обрачунати и исказани ПДВ за промет добара и услуга који је или ће му бити извршен од стране другог обвезника у промету;

2) ПДВ који је плаћен приликом увоза добара.

Сагласно одредби става 4. истог члана Закона, право на одбитак претходног пореза настаје даном испуњења услова из ст. 1-3. овог члана.

У складу са наведеним законским одредбама, обвезник ПДВ – инвеститор (лице на које гласи одобрење за изградњу, односно одобрење за реконструкцију објекта) има право да у току изградње, односно реконструкције објекта, ПДВ обрачунат од стране претходног учесника у промету – извођача радова за извршени промет добара и услуга, односно за примљена авансна средства, одбије као претходни порез, независно од тога да ли у току изградње, односно реконструкције објекта, врши промет добара или услуга. За остваривање права на одбитак претходног пореза обвезник ПДВ – инвеститор мора да испуни Законом прописане услове – да поседује рачун (ситуација оверена од стране надзорног органа, односно рачун за авансну уплату) издат у складу с одредбама члана 42. Закона и одредбама Правилника о одређивању случајева у којима нема обавезе издавања рачуна и о рачунима код којих се могу изоставити поједини подаци („Сл. гласник РС“, бр. 105/04, 140/04 и 67/05), као и да набављена добра и

примљене услуге, укључујући и дата авансна средства, користи или ће их користити за промет добара и услуга са правом на одбитак претходног пореза (промет који је опорезив ПДВ, за који у складу са чланом 24. овог закона постоји ослобођење од плаћања ПДВ, односно за промет који је извршен у иностранству, ако би за тај промет постојало право на одбитак претходног пореза да је извршен у Републици).

2. Према одредби члана 52. став 1. Закона, ако је износ претходног пореза већи од износа пореске обавезе, обвезник има право на повраћај разлике.

Ако се обвезник не определи за повраћај из става 1. овог члана, разлика се признаје као порески кредит (став 2. истог члана Закона).

Порески обвезник може да тражи повраћај неискоришћеног износа пореског кредита из става 2. овог члана подношењем захтева, најраније истеком рока за подношење пореске пријаве за текући порески период (став 3. истог члана Закона).

Повраћај из ст. 1. и 3. овог члана, а у складу с одредбом члана 52. став 4. Закона, врши се најкасније у року од 45 дана, односно у року од 15 дана за обвезнике који претежно врше промет добара у иностранство, по истеку року за предају пореске пријаве, односно од дана подношења захтева из става 3. овог члана.

Поступак остваривања права на повраћај ПДВ прописан је одредбама чл. 2–3а Правилника о поступку остваривања права на повраћај ПДВ и о начину и поступку рефакције и рефундације ПДВ („Сл. гласник РС“, бр. 107/04, 65/05 и 63/07 у даљем тексту: Правилник о повраћају ПДВ).

Одредбом члана 2. став 1. Правилника о повраћају ПДВ прописано је да обвезник ПДВ који у пореској пријави ПДВ, прописаној Правилником о облику и садржини пријаве за евидентирање обвезника ПДВ, поступку евидентирања и брисања из еви-

денције и о облику и садржини пореске пријаве ПДВ („Сл. гласник РС“, бр. 94/04 и 108/05, у даљем тексту: Правилник), искаже износ за повраћај ПДВ, опредељује се у вези повраћаја тог износа заокруживањем опције „НЕ“ или „ДА“ на редном броју 11. пореске пријаве ПДВ.

Према ставу 2. истог члана Правилника о повраћају ПДВ, опредељење из става 1. овог члана не сматра се захтевом за повраћај пореза у смислу члана 10. став 2. Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Сл. гласник РС“, бр. 80/02, 84/02-исправка, 23/03-исправка, 70/03, 55/04, 61/05, 85/05–др. закон, 62/06–др. закон и 61/07, у даљем тексту: ЗПППА).

Сагласно одредби члана 3. став 1. Правилника о повраћају ПДВ, ако се обвезник ПДВ (у даљем тексту: обвезник) определи за опцију „ДА“, у смислу члана 2. став 1. овог правилника, надлежни порески орган, по спроведеном поступку, врши повраћај ПДВ на рачун у банци који је обвезник навео у пријави за евидентирање обвезника порез на додату вредност прописаној Правилником.

Ако се обвезник, у смислу члана 2. став 1. овог правилника, определи за опцију „НЕ“, користи тај износ за измиривање своје пореске обавезе за наредни порески период (став 2. члан 3. Правилника о повраћају ПДВ).

Према одредби става 3. члана 3. Правилника о повраћају ПДВ, ако обвезник, након измиривања пореске обавезе у смислу става 2. овог члана, има неискоришћени износ пореског кредита, може за тај износ:

- 1) измити своју пореску обавезу за наредне пореске периоде;
- 2) захтевати повраћај неискоришћеног износа пореског кредита.

Захтев за повраћај неискоришћеног износа пореског кредита из става 3. тачка 2) овог члана обвезник може да поднесе

надлежном пореском органу, најраније истеком рока за подношење пореске пријаве за текући порески период у којем има неискоришћени износ пореског кредита (став 4. члана 3. Правилника о повраћају ПДВ).

Сагласно одредби члана 3а став 1. Правилника о повраћају ПДВ, ако надлежни порески орган не изврши повраћај ПДВ у року прописаном одредбом члана 52. став 4. Закона, обвезник има право да поднесе захтев за повраћај ПДВ надлежном пореском органу у складу са ЗПППА.

По захтеву из става 1. овог члана надлежни порески орган поступа на начин прописан ЗПППА (одредба члана 3а став 2. Правилника о повраћају ПДВ).

Одредбама члана 10. став 1. ЗПППА прописано је да је порескоправни однос однос јавног права који обухвата права и обавезе у пореском поступку Пореске управе, с једне, и физичког, односно правног лица, с друге стране, којим се уређује:

1) обавеза плаћања пореза, обавеза обезбеђења пореске обавезе и обавеза плаћања споредних пореских давања од стране физичког, односно правног лица и право Пореске управе да захтева испуњење ових обавеза;

2) обавеза физичког, односно правног лица да, у складу са законом, утврди порез, односно, по одбитку, наплати порез у име пореског обвезника, води прописано књиговодство, подноси пореске пријаве, доставља Пореској управи тражену документацију и податке, не обавља плаћања на начин друкчији од прописаног, дозволи преглед свог пословања службеном лицу Пореске управе и друге законом утврђене обавезе чињења, нечињења или трпљења, у циљу благовременог и правилног плаћања пореза, као и право Пореске управе да захтева испуњење ових обавеза.

У порескоправном односу из става 1. овог члана, а у складу с одредбом члана 10. став 2. ЗПППА, физичко, односно правно лице има право:

1) на повраћај више или погрешно наплаћеног пореза, односно споредних пореских давања, као и на повраћај пореза када је то другим пореским законом предвиђено;

2) на пореску рефакцију;

3) да користи порески кредит у односу на пореску обавезу, односно обавезу по основу споредних пореских давања.

Ако се лице из става 2. истог члана определи за повраћај више или погрешно наплаћеног пореза, односно споредних пореских давања, као и за рефакцију пореза, Пореска управа има обавезу да по захтеву донесе решење без одлагања, а најкасније у року од 15 дана од дана пријема захтева (одредба става 3. члана 10. ЗПППА).

У складу са наведеним законским и подзаконским одредбама, обвезник ПДВ који има неискоришћени износ пореског кредита може да поднесе захтев за повраћај тог износа надлежном пореском органу најраније истеком рока за подношење пореске пријаве за текући порески период у којем има неискоришћени износ пореског кредита. Повраћај неискоришћеног износа пореског кредита врши се најкасније у року од 45 дана, односно у року од 15 дана за обвезнике који претежно врше промет добара у иностранство, од дана подношења захтева за повраћај неискоришћеног износа пореског кредита. Међутим, ако надлежни порески орган не изврши повраћај у року из члана 52. став 4. Закона (45, односно 15 дана, од дана подношења захтева), обвезник ПДВ може да поднесе надлежном пореском органу захтев за повраћај неискоришћеног износа пореског кредита сходно одредбама члана 10. ст. 2. и 3. ЗПППА. У том случају, надлежни порески орган има обавезу да по захтеву донесе решење без одлагања, а најкасније у року од 15 дана од дана пријема захтева, при чему Министарство финансија напомиње да ако надлежни порески орган не изврши повраћај неискоришћеног износа пореског кредита у року од 30 дана од дана пријема захтева, обвезник ПДВ, према одредби члана 75. став 4. ЗПППА, има право на камату која

се обрачунава на износ неискоришћеног износа пореског кредита по истеку рока од 30 дана од дана пријема захтева за повраћај тог износа.

6. Пореска стопа којом се опорезује промет АС адаптера за notebook

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-574/2008-04 од 20.5.2008. год.)

Одредбом члана 23. став 2. тачка 7а) Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05 и 61/07, у даљем тексту: Закон) прописано је да се по посебној стопи ПДВ од 8% опорезује промет и увоз персоналних рачунара и компоненти од којих се састоје персонални рачунари.

Одредбом члана 7б став 1. Правилника о утврђивању добара и услуга чији се промет опорезује по посебној стопи ПДВ („Сл. гласник РС“, бр. 108/04, 130/04–исправка, 140/04, 65/05 и 63/07, у даљем тексту: Правилник) прописано је да се персоналним рачунаром, у смислу члана 23. став 2. тачка 7а) Закона, сматра рачунарски хардвер који се састоји од кућишта са свим његовим елементима, монитора, тастатуре и миша.

Према одредби става 2. истог члана Правилника, компонентама од којих се састоји персонални рачунар, у смислу члана 23. став 2. тачка 7а) Закона, сматрају се кућиште, елементи кућишта, монитор, тастатура и миш.

Елементима кућишта из ст. 1. и 2. овог члана сматрају се уређај за напајање, матична плоча, централна процесна јединица, радна меморија, магнетни и оптички уређаји за складиштење података, адаптери, контролери и друга добра која се уграђују у кућиште (члан 7б став 3. Правилника).

У складу са наведеним одредбама Закона и Правилника, на промет елемента кућишта – адаптера који се испоручује самостал-

но, у конкретном случају АС адаптера за notebook, ПДВ се обрачунава и плаћа по посебној стопи од 8%. Такође, по пореској стопи од 8% опорезује се и увоз овог добра ако је то добро, у складу с одредбом члана 10. Правилника, у истоветном називу разврстано, односно ухваћено прописом којим се уређује царинска тарифа.

7. Право обвезника ПДВ да ПДВ обрачунат и исказан у рачуну претходног учесника у промету одбије као претходни порез у случају када рачун садржи податак о адреси пословне јединице обвезника ПДВ – примаоца рачуна

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-1085/2008-04 од 19.5.2008. год.)

Према одредби члана 28. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05 и 61/07, у даљем тексту: Закон), право на одбитак претходног пореза обвезник може да оствари ако добра набављена у Републици или из увоза, укључујући и набавку опреме, као и објеката за вршење делатности и економски дељивих целина у оквиру тих објеката (у даљем тексту: објекти за вршење делатности), односно примљене услуге, користи или ће их користити за промет добара и услуга:

- 1) који је опорезив ПДВ;
- 2) за који, у складу са чланом 24. овог закона, постоји ослобођење од плаћања ПДВ;
- 3) који је извршен у иностранству, ако би за тај промет постојало право на одбитак претходног пореза да је извршен у Републици.

Право на одбитак претходног пореза, према одредби члана 28. став 2. Закона, обвезник може да оствари ако поседује рачун издат од стране другог обвезника у промету о износу претходног пореза, у складу с овим законом или документ о извршеном увозу добара, у којем је исказан претходни порез, односно којим се потврђује да је прималац или увозник тако исказани ПДВ платио приликом увоза.

Одредбом става 3. истог члана Закона прописано је да у пореском периоду у којем су испуњени услови из ст. 1. и 2. овог члана обвезник може да одбије претходни порез од дугованог ПДВ, и то:

1) обрачунати и исказани ПДВ за промет добара и услуга који је или ће му бити извршен од стране другог обвезника у промету;

2) ПДВ који је плаћен приликом увоза добара.

Право на одбитак претходног пореза настаје даном испуњења услова из ст. 1–3. овог члана (став 4. истог члана Закона).

Одредбом члана 42. став 1. Закона прописано је да је обвезник дужан да изда рачун или други документ који служи као рачун (у даљем тексту: рачун) за сваки промет добара и услуга другим обвезницима.

Обавеза издавања рачуна из става 1. овог члана постоји и ако обвезник наплати накнаду или део накнаде пре него што је извршен промет добара и услуга (авансно плаћање), с тим што се у коначном рачуну одбијају авансна плаћања у којима је садржан ПДВ (одредба члана 42. став 2. Закона).

Сагласно одредбама става 3. истог члана Закона, рачун нарочити садржи следеће податке:

1) назив, адресу и ПИБ обвезника – издаваоца рачуна;

2) место и датум издавања и редни број рачуна;

3) назив, адресу и ПИБ обвезника – примаоца рачуна;

4) врсту и количину испоручених добара или врсту и обим услуга;

5) датум промета добара и услуга и висину авансних плаћања;

6) износ основице;

7) пореску стопу која се примењује;

8) износ ПДВ који је обрачунат на основицу;

9) напомену о пореском ослобођењу.

У складу са наведеним одредбама Закона, у случају када рачун претходног учесника у промету садржи податак о адреси

пословне јединице обвезника ПДВ – примаоца рачуна, за чије је потребе обвезник ПДВ вршио набавку добара, обвезник ПДВ има право да ПДВ обрачунат и исказан у тако издатом рачуну одбије као претходни порез, с обзиром да је пословна јединица обвезника ПДВ његов саставни део, а не посебан привредни субјект, при чему Министарство финансија напомиње да за остваривање права на одбитак претходног пореза морају да буду испуњени остали Законом прописани услови.

8. Обавеза плаћања новчаног износа који је обвезник ПДВ грешком исказао у пореској пријави ПДВ као претходни порез, а затим тај исти износ исправио у пореском периоду у којем је учинио грешку, као и обавеза плаћања камате на тај новчани износ, при чему исказивање тог новчаног износа, као претходног пореза, није имало утицаја на висину ПДВ који је обвезник ПДВ требало да плати у пореском периоду у којем је тај новчани износ исказан као порески кредит, већ је, у конкретном случају, имало утицаја на висину пореског кредита за који обвезник ПДВ није тражио повраћај
(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-783/2008-04 од 19.5.2008. год.)

Одредбом члана 50. ст. 1. и 2. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05 и 61/07) прописано је да обвезник подноси пореску пријаву надлежном пореском органу на прописаном обрасцу, у року од 10 дана по истеку пореског периода, независно од тога да ли у пореском периоду има обавезу плаћања ПДВ.

Према одредби члана 51. став 1. Закона, обвезник је дужан да за сваки порески период плати ПДВ који је једнак позитивној разлици између укупног износа пореске обавезе и износа претходног пореза, у року за подношење пореске пријаве из члана 50. став 1. овог закона, тј. у року од 10 дана по истеку пореског периода.

Сагласно одредби члана 40. став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Сл. гласник РС“, бр. 80/02, 84/02, 23/03, 70/03, 55/04, 61/05, 85/05, 62/06 и 61/07, у даљем тексту: ЗПППА), ако порески обвезник установи да пореска пријава коју је поднео Пореској управи садржи грешку или пропуст, дужан је да одмах поднесе измењену пореску пријаву, у којој су грешка или пропуст отклоњени.

Првобитно поднета пореска пријава не враћа се пореском обвезнику (став 2. члана 40. ЗПППА).

Порески обвезник из става 1. овог члана измењену пореску пријаву за исти порески период може поднети најкасније у року од 12 месеци од дана подношења првобитне пореске пријаве (став 3. члана 40. ЗПППА).

Према одредби става 4. истог члана ЗПППА, измењену пореску пријаву порески обвезник може поднети само једном за исти порески период.

Под условом из ст. 1, 3. и 4. овог члана, сматраће се да грешком или пропустом у првобитној пореској пријави из става 2. овог члана није учињено кривично дело или прекршај из овог закона (став 5. члана 40. ЗПППА).

Изузетно од ст. 1, 3. и 4. овог члана, порески обвезник не може поднети измењену пореску пријаву од почетка до правоснажног окончања поступка пореске контроле за контролисани порески период (став 6. члана 40. ЗПППА).

Сагласно наведеним законским одредбама, ако обвезник ПДВ грешком искаже у пореској пријави ПДВ већи износ претходног пореза од износа који има право да искаже, дужан је да одмах поднесе измењену пореску пријаву у којој је грешка отклоњена, а најкасније у року од 12 месеци од дана подношења првобитне пореске пријаве. Измењена пореска пријава ПДВ не може се поднети од почетка до правоснажног окончања поступка пореске контроле за контролисани порески период.

Одредбом члана 75. став 1. ЗПППА прописано је да се на износ мање или више плаћеног пореза и споредних пореских

давања обрачунава и плаћа камата по стопи једнакој годишњој есконтној стопи централне емисионе банке увећаној за 15 процентних поена, применом комфорне методе обрачуна.

На дуговани порез и споредна пореска давања камата се обрачунава почев од наредног дана од дана доспелости (став 2. члана 75. ЗПППА).

У складу са наведеним, када обвезник ПДВ грешком искаже у пореској пријави (Образац ПППДВ) износ претходног пореза већи од износа на који има право, при чему исказивање тог новчаног износа као претходног пореза није имало утицаја на висину ПДВ који је обвезник ПДВ требало да плати у пореском периоду у којем је новчани износ исказан као порески кредит, већ је, у конкретном случају, имало утицаја на висину пореског кредита за који обвезник ПДВ није тражио повраћај, обвезник ПДВ дужан је да у пореском периоду у којем је грешка уочена исправи тај износ у својој евиденцији и да, сходно одредбама члана 40. ЗПППА, поднесе измењену пореску пријаву у којој је грешка отклоњена, али нема обавезу плаћања тако исказаног новчаног износа нити камате на тај износ.

9. Порески третман промета добара и услуга који се врши у оквиру реализације пројеката Рехабилитације градских система водоснабдевања и канализације у Новом Саду, Нишу, Крагујевцу и Београду – III фаза, у конкретном случају система водоснабдевања и канализације у Крагујевцу

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-396/2008-04 од 19.5.2008. год.)

Према наводима из дописа, пројекат Рехабилитација градског система водоснабдевања и канализације у Крагујевцу финансира се у претежном делу из средстава донације на основу Уговора о финансирању пројеката закљученог између KfW Франкфурт на Мајни, Републике Србије и ЈКП „Водовод и канализација“ Нови

Сад, ЈКП „Наисус“ Ниш, ЈКП „Водовод и канализација“ Крагујевац и ЈКП „Београдски водовод и канализација“, као и посебног Уговора закљученог уз наведени Уговор о финансирању који се односи на овај пројекат, а делом из локалних средстава.

С тим у вези, пореско ослобођење за наведени промет добара и услуга може се остварити у складу с одредбом члана 24. став 1. тачка 16а) Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04 ... 61/07), а по процедури прописаној одредбама Правилника о начину и поступку остваривања пореских ослобођења код ПДВ са правом и без права на одбитак претходног пореза („Сл. гласник РС“, бр. 124/04 ... 63/07), независно од тога што се реализација предметног пројекта финансира делом из локалних средстава.

10. Време настанка обавезе обрачунавања ПДВ за промет грађевинског објекта власнику земљишта на којем се објекат гради, за промет услуге адаптације објекта који је у власништву другог лица, као и право на одбитак претходног пореза по основу набавке добара и услуга које обвезник ПДВ користи за промет овог добра, односно услуге

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-886/2008-04 од 15.5.2008. год.)

1. Одредбом члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05 и 61/07) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга (у даљем тексту: промет добара и услуга) које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет добара, у смислу овог закона, а у складу с одредбом члана 4. став 1. Закона, је пренос права располагања на телесним стварима (у даљем тексту: добра) лицу које тим добрима може располагати као власник, ако овим законом није друкчије одређено.

Према одредби става 3. тачка б) истог члана Закона, прометом добара, у смислу овог закона, сматра се и испорука добара произведених или састављених по налогу наручиоца, од материјала испоручиоца, ако се не ради само о додацима или другим споредним материјалима.

Одредбом члана 14. став 1. тачка 3) Закона прописано је да ако се добро испоручује без отпреме, односно превоза, промет добара настаје даном преноса права располагања на добрима при-маоцу.

Одредбом члана 16. тач. 1) и 2) Закона прописано је да пореска обавеза настаје даном када се најраније изврши једна од следећих радњи:

- 1) промет добара и услуга;
- 2) наплата ако је накнада или део накнаде наплаћен пре промета добара и услуга.

У складу са наведеним законским одредбама, када обвезник ПДВ финансира изградњу помоћног грађевинског објекта који се налази на земљишту чији је власник друго лице, ради се о испоруци грађевинског објекта од стране обвезника ПДВ – финансијера власнику земљишта, која се опорезује по општој пореској стопи од 18%. У овом случају, промет добра – помоћног грађевинског објекта, а самим тим и обавеза обрачунавања ПДВ за извршени промет, настаје даном преноса права располагања на грађевинском објекту власнику земљишта (завршетак изградње објекта).

2. Промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона (одредба члана 5. став 1. Закона).

Сагласно наведеној одредби Закона, адаптација објекта који је у власништву другог лица, тј. финансирање адаптације тог објекта, сматра се прометом услуге за који постоји обавеза обрачунавања и плаћања ПДВ по пореској стопи од 18%.

Одредбом члана 15. став 1. Закона прописано је да се услуга сматра пруженом даном када је завршено појединачно пружање услуге.

Према томе, у пореском периоду у којем је завршена услуга адаптације, тј. услуга финансирања адаптације објекта који је у власништву другог лица, обвезник ПДВ - финансијер дужан је да обрачуна ПДВ по пореској стопи од 18% и да обрачунати ПДВ плати у складу са Законом.

3. Сагласно одредби члана 27. Закона, претходни порез је износ ПДВ обрачунат у претходној фази промета добара и услуга, односно плаћен при увозу добара, а који обвезник може да одбије од ПДВ који дугује.

Према одредби члана 28. став 1. Закона, право на одбитак претходног пореза обвезник може да оствари ако добра набављена у Републици или из увоза, укључујући и набавку опреме, као и објеката за вршење делатности и економски дељивих целина у оквиру тих објеката, односно примљене услуге, користи или ће их користити за промет добара и услуга:

- 1) који је опорезив ПДВ;
- 2) за који, у складу са чланом 24. овог закона, постоји ослобођење од плаћања ПДВ;
- 3) који је извршен у иностранству, ако би за тај промет постојало право на одбитак претходног пореза да је извршен у Републици.

Право на одбитак претходног пореза, према одредби члана 28. став 2. Закона, обвезник може да оствари ако поседује рачун издат од стране другог обвезника у промету о износу претходног пореза, у складу с овим законом или документ о извршеном увозу добара, у којем је исказан претходни порез, односно којим се потврђује да је прималац или увозник тако исказани ПДВ платио приликом увоза.

Одредбом става 3. истог члана Закона прописано је да у пореском периоду у којем су испуњени услови из ст. 1. и 2. члана 28.

Закона обвезник може да одбије претходни порез од дугованог ПДВ, и то:

1) обрачунати и исказани ПДВ за промет добара и услуга који је или ће му бити извршен од стране другог обвезника у промету;

2) ПДВ који је плаћен приликом увоза добара.

Право на одбитак претходног пореза настаје даном испуњења услова из ст. 1–3. овог члана (став 4. истог члана Закона).

У складу са наведеним одредбама Закона, обвезник ПДВ који врши опорезиви промет, у конкретном случају промет грађевинског објекта власнику земљишта на којем се објект гради и промет услуге адаптације, тј. финансирање адаптације објекта који је у власништву другог лица, има право да по том основу, у току изградње предметног објекта, односно у току адаптације објекта, ПДВ обрачунат и исказан у рачуну претходног учесника у промету, односно плаћен при увозу, одбије као претходни порез, уз испуњење осталих прописаних услова.

11. Порески третман промета услуге истраживања тржишта коју врши обвезник ПДВ страном лицу

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-00476/2008-04 од 13.5.2008. год.)

Одредбом члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05 и 61/07, у даљем тексту: Закон) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона (члан 5. став 1. Закона).

Према одредбама члана 12. ст. 1. и 2. Закона, место промета услуга је место у којем пружалац услуге обавља своју делатност, а ако се промет услуга врши преко пословне јединице, местом промета услуга сматра се место пословне јединице.

Одредбом члана 12. став 3. тачка 4) подтачка (8) Закона прописано је да се изузетно од одредаба члана 12. ст. 1. и 2. Закона местом промета услуга сматра место у којем прималац услуге обавља делатност или има пословну јединицу за коју се пружа услуга, односно место у којем прималац услуге има седиште или пребивалиште, ако се ради о услугама обраде података и уступања информација.

У складу са наведеним законским одредбама, ако се у конкретном случају ради о услугама истраживања тржишта, односно обраде података добијених истраживањем тржишта и уступања информација, на накнаду за промет ових услуга, које обвезник ПДВ пружа страном лицу, тј. лицу које на територији Републике Србије нема седиште, односно пребивалиште, ПДВ се не обрачунава и не плаћа, с обзиром да место промета наведених услуга није територија Републике Србије, при чему обвезник ПДВ има право на одбитак претходног пореза у складу са Законом.

Поред тога, Министарство финансија напомиње да надлежни порески орган у сваком конкретном случају утврђује пореске чињенице према њиховој економској суштини, сходно начелима предвиђеним прописима којима се уређује порески поступак и пореска администрација.

12. Пореска стопа којом се опорезује промет услуге реконструкције улица

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-1028/2008-04 од 12.5.2008. год.)

Према одредби члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05 и 61/07, у

даљем тексту: Закон), предмет опорезивања ПДВ су испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона (члан 5. став 1. Закона).

Одредбом члана 23. став 1. Закона прописано је да општа стопа ПДВ за опорезиви промет добара и услуга или увоз добара износи 18%.

Ставом 2. тачка 12) истог члана Закона прописано је да се по посебној стопи од 8% опорезује промет комуналних услуга.

Према одредби члана 12. став 7. Правилника о утврђивању добара и услуга чији се промет опорезује по посебној стопи ПДВ („Сл. гласник РС“, бр. 108/04, 130/04-исправка, 140/04, 65/05 и 63/07, у даљем тексту: Правилник), комуналним услугама, у смислу члана 23. став 2. тачка 12) Закона, а у складу са законом којим се уређују комуналне делатности, сматрају се одржавање улица, путева и других јавних површина и јавне расвете у градовима и другим насељима.

Сагласно одредби члана 5. тачка 7) Закона о комуналним делатностима („Сл. гласник РС“, бр. 16/97 и 42/98), одржавање улица, путева и других јавних површина у градовима и другим насељима је поправка, реконструкција, модернизација и извођење других радова на одржавању улица и саобраћајница, јавних површина, хоризонталне и вертикалне саобраћајне сигнализације и јавне расвете.

У складу са наведеним законским и подзаконским одредбама, промет услуге реконструкције улица опорезује се по посебној стопи ПДВ од 8%, имајући у виду да се ова услуга сматра комуналном услугом, при чему Министарство финансија напомиње да на опредељивање примене пореске стопе код опорезивања овог промета не утиче извор финансирања предметних услуга.

13. Пореска стопа којом се опорезује промет доштампаних примерака (репринт) монографских публикација, које имају CIP запис и међународни књижни број ISBN

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-285/2008-04 од 8.5.2008. год.)

Према одредби члана 23. став 2. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05 и 61/07, у даљем тексту: Закон), по посебној стопи ПДВ од 8% опорезује се промет и увоз монографских и серијских публикација.

Сагласно одредби члана 8. став 1. Правилника о утврђивању добара и услуга чији се промет опорезује по посебној стопи ПДВ („Сл. гласник РС“, бр. 108/04, 130/04, 140/04, 65/05, 63/07, у даљем тексту: Правилник), монографским публикацијама, у смислу члана 23. став 2. тачка 9) Закона, сматрају се публикације у текстуалној или илустративној форми на штампаном или електронском медију, у једном или више делова, чије је издавање унапред утврђено и ограничено, а које имају CIP запис (Cataloguing In Publications), укључујући међународни књижни број ISBN (International Standard Book Number) као његов саставни део.

У складу са наведеним одредбама Закона и Правилника, на промет доштампаних примерака (репринт) монографских публикација, које имају CIP запис и међународни књижни број ISBN, при чему је њихово издавање унапред утврђено и ограничено, ПДВ се обрачунава и плаћа по посебној стопи од 8%.

14. Да ли привредно друштво – обвезник ПДВ које на дан 31.12.2007. године није остварило укупан промет добара и услуга у претходних 12 месеци већи од 2.000.000 динара, за промет

добара и услуга који врши од 1. јануара 2008. године обрачунава и плаћа ПДВ?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-1026/2008-04 од 6.5.2008. год.)

Одредбом члана 25. Закона о изменама и допунама Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 61/07, у даљем тексту: Закон о изменама и допунама Закона) прописано је да обвезник који је у 2007. години остварио укупан промет добара и услуга, осим промета опреме и објеката за вршење делатности (у даљем тексту: укупан промет) мањи од 2.000.000 динара, за промет добра и услуга који врши од 1. јануара 2008. године не обрачунава и не плаћа ПДВ.

У складу са наведеном законском одредбом, обвезник ПДВ који на дан 31. децембра 2007. године није остварио укупан промет добара и услуга у претходних 12 месеци, тј. у 2007. години већи од 2.000.000 динара, од 1. јануара 2008. године не обрачунава и не плаћа ПДВ. То лице имало је обавезу да, у складу са чланом 27. Закона о изменама и допунама Закона и одредбама Правилника о садржини пописних листи и начину утврђивања износа оствареног одбитка претходног пореза („Сл. гласник РС“, бр. 106/07), са стањем на дан 31. децембра 2007. године, изврши попис добара при чијој је набавци остварио право на одбитак претходног пореза, да пописне листе достави надлежном пореском органу најкасније до 20. јануара 2008. године, као и да плати утврђени износ оствареног одбитка претходног пореза и износ исправљеног одбитка претходног пореза до 20. фебруара 2008. године.

Ако је лице, којем је престала обавеза обрачунавања и плаћања ПДВ у складу с одредбом члана 25. Закона о изменама и допунама Закона, проценило да ће у наредних 12 месеци остварити укупан промет добара и услуга већи од 2.000.000 динара, то лице имало је могућност да се, у складу с одредбом члана 33. став 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04-исправка, 61/05 и 61/07, у даљем тексту: Закон), која се

примењује од 1. јануара 2008. године, на почетку календарске године определи за обавезу плаћања ПДВ подношењем евиденционе пријаве надлежном пореском органу најкасније до 15. јануара 2008. године.

Међутим, подношење евиденционе пријаве у складу с одредбом члана 33. став 3. Закона не доводи до престанка обавеза прописаних одредбама члана 27. Закона о изменама и допунама Закона (попис залиха добара, утврђивање износа оствареног одбитка претходног пореза, плаћање утврђеног износа оствареног одбитка претходног пореза и др.), при чему Министарство финансија напомиње да обвезник ПДВ плаћањем утврђеног износа оствареног одбитка претходног пореза не стиче право да тај износ одбије као претходни порез.

15. Утврђивање основице за обрачун ПДВ код промета услуге давања у закуп пословног простора у случају када закуподавац закупу врши тзв. префактурисање накнаде за коришћење градског грађевинског земљишта

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-1020/2008-04 од 6.5.2008. год.)

Одредбом члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05 и 61/07, у даљем тексту: Закон) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона (одредба члана 5. став 1. Закона).

Према одредби члана 17. став 1. Закона, пореска основица (у даљем тексту: основица) код промета добара и услуга јесте износ накнаде (у новцу, стварима или услугама) коју обвезник прима или треба да прими за испоручена добра или пружене

услуге, укључујући субвенције које су непосредно повезане са ценом тих добара или услуга, у коју није укључен ПДВ, ако овим законом није друкчије прописано.

Одредбом става 2. истог члана Закона прописано је да се у основицу урачунавају и:

1) акцизе, царина и друге увозне дажбине, као и остали јавни приходи, осим ПДВ;

2) сви споредни трошкови које обвезник зарачунава примаоцу добара и услуга.

Сагласно одредби члана 23. став 1. Закона, општа стопа ПДВ за опорезиви промет добара и услуга или увоз добара износи 18%.

У складу са наведеним законским одредбама, када обвезник ПДВ врши промет услуге давања у закуп пословног простора, укључујући и магацински простор, дужан је да на накнаду за овај промет обрачуна ПДВ по општој стопи од 18% и да обрачунати ПДВ плати у складу са Законом. У том случају, основицу за обрачун ПДВ чини укупан износ накнаде коју обвезник ПДВ – закуподавац прима или треба да прими за промет ове услуге, укључујући и све споредне трошкове које зарачунава закупу – тзв. префактурисане трошкове, у конкретном случају трошкове накнаде за коришћење градског грађевинског земљишта.

16. Порески третман промета услуга економске пропаганде који се врши страном лицу, у случају када рачуни обвезника ПДВ – пружаоца услуга не садрже напомену да промет ових услуга не подлеже опорезивању

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-996/2008-04 од 6.5.2008. год.)

Одредбом члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05 и 61/07, у даљем тексту: Закон) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ

испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона (члан 5. став 1. Закона).

Према одредбама члана 12. ст. 1. и 2. Закона, место промета услуга је место у којем пружалац услуге обавља своју делатност, а ако се промет услуга врши преко пословне јединице, местом промета услуга сматра се место пословне јединице.

Изузетно од ст. 1. и 2. овог члана, местом промета услуга у области економске пропаганде сматра се место у којем прималац услуге обавља делатност или има пословну јединицу за коју се пружа услуга, односно место у којем прималац услуге има седиште или пребивалиште (члан 12. став 3. тачка 4) подтачка (4) Закона).

У складу са наведеним законским одредбама, када обвезник ПДВ врши промет услуга у области економске пропаганде страном лицу, тј. лицу које на територији Републике Србије нема седиште, односно пребивалиште, местом промета ових услуга сматра се иностранство. Према томе, на накнаду за промет ових услуга ПДВ се не обрачунава и не плаћа, а обвезник ПДВ – пружалац услуга, има право на одбитак претходног пореза у складу са Законом.

Сагласно одредби члана 11. став 7. Правилника о облику и садржини пријаве за евидентирање обвезника ПДВ, поступку евидентирања и брисања из евиденције и о облику и садржини пореске пријаве ПДВ („Сл. гласник РС“, бр. 94/04 и 108/05, у даљем тексту: Правилник), у делу I Обрасца ПППДВ не исказују се подаци о износу накнаде за промет добара и услуга који се не сматра прометом добара и услуга у складу са чланом 6. Закона, односно за промет добара и услуга који није предмет опорезивања ПДВ у складу са Законом.

У складу са наведеним одредбама Закона и Правилника, подаци о износу накнаде за промет услуга чије је место промета

ван територије Републике Србије, у конкретном случају накнаде за промет услуга у области економске пропаганде, који се врши страном лицу, не исказују се у пореској пријави ПДВ (Образац ПППДВ), с обзиром да се ради о накнади за промет који није предмет опорезивања ПДВ.

Сходно одредбама члана 42. Закона и одредби члана 7. став 3. Правилника о одређивању случајева у којима нема обавезе издавања рачуна и о рачунима код којих се могу изоставити поједини подаци („Сл. гласник РС“, бр. 105/04, 140/04 и 67/05), за промет услуга који не подлеже опорезивању, тј. није предмет опорезивања ПДВ, у конкретном случају услуге у области економске пропаганде пружене страном лицу, обвезник ПДВ треба да изда рачун који, између осталог, садржи податак о одредби Закона којом је прописано да извршен промет услуга не подлеже опорезивању. При томе, Министарство финансија напомиње да ако рачун за наведени промет услуга не садржи податак о одредби Закона којом је прописано да промет не подлеже опорезивању, то не представља основ за настанак обавезе обрачунавања и плаћања ПДВ.

17. Право на рефундацију ПДВ кућа монтажне куће која се купује без земљишта

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-1011/2008-04 од 6.5.2008. год.)

Одредбом члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05 и 61/07, у даљем тексту: Закон) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет добара, у смислу овог закона, а у складу с одредбом члана 4. став 1. Закона, је пренос права располагања на телесним стварима (у даљем тексту: добра) лицу које тим стварима може

располагати као власник, ако овим законом није друкчије одређено.

Одредбом става 3. тачка 7) истог члана Закона прописано је да се прометом добара, у смислу овог закона, сматра и први пренос права располагања на новоизграђеним грађевинским објектима или економски дељивим целинама у оквиру тих објеката.

Према одредбама члана 2. Правилника о утврђивању новоизграђених грађевинских објеката и економски дељивих целина у оквиру тих објеката чији је први пренос права располагања предмет опорезивања ПДВ („Сл. гласник РС“, бр. 105/04, у даљем тексту: Правилник), новоизграђеним грађевинским објектима, у смислу члана 4. став 3. тачка 7) Закона, сматрају се објекти у свим степенима изграђености који као такви могу бити предмет преноса права располагања, а чија је изградња започета од 1. јануара 2005. године, док се економски дељивим целинама (стан, пословни простор, гаража и др.) сматрају делови новоизграђених грађевинских објеката који се испоручују као посебна целина и за које се уговара посебна накнада.

Сходно одредби члана 3. став 1. Правилника, новоизграђеним грађевинским објектима или економски дељивим целинама у оквиру тих објеката, у смислу члана 4. став 3. тачка 7) Закона, сматрају се и објекти чија је изградња започета до 31. децембра 2004. године, а настављена од 1. јануара 2005. године, у делу који је изграђен од 1. јануара 2005. године, независно од степена изграђености, а који као такви могу бити предмет преноса права располагања.

Одредбом члана 2. тачка 22) Закона о планирању и изградњи („Сл. гласник РС“, бр. 47/03 и 34/06) прописано је да је „објекат“ грађевина која представља физичку, техничко-технолошку или биотехничку целину са свим инсталацијама, постројењима и опремом, односно саме инсталације, постројења и опрема која се уграђује у објекат или самостално изводи (зграде свих врста, саобраћајни, водопривредни и енергетски објекти, унутрашња и спољна мрежа и инсталације, објекти комуналне инфраструктуре,

индустријски, пољопривредни и други привредни објекти, јавне зелене површине, објекти спорта и рекреације, гробља, склоништа и др.).

У складу са наведеним законским и подзаконским одредбама, промет монтажних кућа намењених становању, које се продају без земљишта, опорезује се по пореској стопи од 18%, с обзиром да се промет ових добара не сматра првим преносом права располагања на новоизграђеним становима (стамбени објекти, економски дељиве целине у оквиру тих објеката, као и власнички удели на тим добрима) за чији је промет, сагласно одредби члана 23. став 2. тачка 14) Закона, прописано опорезивање по посебној пореској стопи од 8%.

Одредбом члана 56а став 1. Закона прописано је да право на рефундацију ПДВ за куповину првог стана, на основу поднетог захтева, има физичко лице – пунолетни држављанин Републике, са пребивалиштем на територији Републике, који купује први стан (у даљем тексту: купац првог стана).

Према томе, право на рефундацију ПДВ за куповину првог стана из члана 56а Закона не може се остварити по основу куповине монтажне куће без земљишта, с обзиром да се ово добро не сматра станом у смислу наведене одредбе Закона.

18. Порески третман промета услуге организовања изградње котларнице и реконструкције постојећег система снабдевања енергентима, право на одбитак претходног пореза обвезника ПДВ којем је ова услуга пружена, порески третман промета услуге давања на коришћење пословног простора без накнаде и порески третман улагања у тај пословни простор од стране обвезника ПДВ – корисника за потребе обављања његове делатности

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-911/2008-04 од 5.5.2008. год.)

1. Одредбом члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05 и 61/07, у даљем

тексту: Закон) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга (у даљем тексту: промет добара и услуга) које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона (одредба члана 5. став 1. Закона).

Према одредби члана 17. став 1. Закона, пореска основица (у даљем тексту: основица) код промета добара и услуга јесте износ накнаде (у новцу, стварима или услугама) коју обвезник прима или треба да прими за испоручена добра или пружене услуге, укључујући субвенције које су непосредно повезане са ценом тих добара или услуга, у коју није укључен ПДВ, ако овим законом није друкчије прописано.

Општа стопа ПДВ за опорезиви промет добара и услуга или увоз добара износи 18%.

У складу са наведеним законским одредбама, на промет услуге организовања изградње котларнице и реконструкције постојећег система снабдевања енергентима који обвезник ПДВ – „Застава аутомобили“ врши обвезницима ПДВ – „Застава ауто“ и „Застава АГем“, ПДВ се обрачунава по пореској стопи од 18% и плаћа у складу са Законом. У том случају, основицу за обрачун ПДВ чини накнада коју обвезник ПДВ – „Застава аутомобили“ прима или треба да прими за извршени промет услуге, у коју није укључен ПДВ.

2. Сагласно одредби члана 27. Закона, претходни порез је износ ПДВ обрачунат у претходној фази промета добара и услуга, односно плаћен при увозу добара, а који обвезник може да одбије од ПДВ који дугује.

Према одредби члана 28. став 1. Закона, право на одбитак претходног пореза обвезник може да оствари ако добра набављена у Републици или из увоза, укључујући и набавку опреме, као и

објеката за вршење делатности и економски дељивих целина у оквиру тих објеката, односно примљене услуге, користи или ће их користити за промет добара и услуга:

- 1) који је опорезив ПДВ;
- 2) за који, у складу са чланом 24. овог закона, постоји ослобођење од плаћања ПДВ;
- 3) који је извршен у иностранству, ако би за тај промет постојало право на одбитак претходног пореза да је извршен у Републици.

Право на одбитак претходног пореза, према одредби члана 28. став 2. Закона, обвезник може да оствари ако поседује рачун издат од стране другог обвезника у промету о износу претходног пореза, у складу с овим законом или документ о извршеном увозу добара, у којем је исказан претходни порез, односно којим се потврђује да је прималац или увозник тако исказани ПДВ платио приликом увоза.

Одредбом става 3. истог члана Закона прописано је да у пореском периоду у којем су испуњени услови из ст. 1. и 2. члана 28. Закона обвезник може да одбије претходни порез од дугованог ПДВ, и то:

- 1) обрачунати и исказани ПДВ за промет добара и услуга који је или ће му бити извршен од стране другог обвезника у промету;
- 2) ПДВ који је плаћен приликом увоза добара.

Право на одбитак претходног пореза настаје даном испуњења услова из ст. 1–3. овог члана (став 4. истог члана Закона).

У складу са наведеним законским одредбама, обвезници ПДВ – „Застава ауто“ и „Застава АГем“, као наручиоци услуге организовања изградње котларнице и реконструкције постојећег система снабдевања енергентима, имају право да ПДВ обрачунат и исказан у рачуну пружаоца предметне услуге обвезника ПДВ – „Застава аутомобили“, одбију као претходни порез уз испуњење

прописаних услова – да ову услуге користе, односно да ће је користити за промет са правом на одбитак претходног пореза, тј. за промет добара и услуга који је опорезив ПДВ, за који, у складу са чланом 24. овог закона, постоји ослобођење од плаћања ПДВ, односно за промет који је извршен у иностранству, ако би за тај промет постојало право на одбитак претходног пореза да је извршен у Републици, као и да поседују рачун у којем је исказан обрачунати ПДВ издат у складу са Законом и Правилником о одређивању случајева у којима нема обавезе издавања рачуна и о рачунима код којих се могу изоставити поједини подаци („Сл. гласник РС“, бр. 105/04, 140/04 и 67/05).

3. Са прометом услуга уз накнаду, у складу с одредбом члана 5. став 4. тачка 3) Закона, сматра се свако друго пружање услуга без накнаде.

Одредбом члана 23. став 1. Закона прописано је да општа стопа ПДВ за опорезиви промет добара и услуга или увоз добара износи 18%.

Сагласно наведеним законским одредбама, када обвезник ПДВ – „Застава аутомобили“ даје на коришћење пословни простор без накнаде, ради се о промету услуга без накнаде за који постоји обавеза обрачуна и плаћања ПДВ. У том случају, основицу за обрачун ПДВ, према одредбама члана 18. ст. 1. и 2. Закона, чини цена коштања те или сличне услуге, без ПДВ, у моменту извршења промета услуге. Ценом коштања наведене услуге сматра се износ укупних трошкова које обвезник ПДВ – „Застава аутомобили“ има по основу пружања ове услуге (амортизација пословног простора, трошак за струју, воду, комуналне услуге и др.).

4. Према достављеној документацији, а у конкретном случају, Министарство финансија је мишљења да улагање у пословни простор који је обвезник ПДВ – „Застава ауто“ добио на

коришћење без накнаде од обвезника ПДВ „Застава аутомобили“, а које се врши у циљу прилагођавања пословног простора делатности обвезника ПДВ – „Застава ауто“, при чему је уговором закљученим између ових лица предвиђена обавезе враћања пословног простора у првобитно стање, није предмет опорезивања ПДВ у моменту улагања.

19. Право на одбитак ПДВ обвезника ПДВ – књиговодствене агенције, односно обвезника ПДВ – агенције за промет некретнина, по основу набавке теретног возила и горива за то возило

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-925/2008-04 од 21.4.2008. год.)

Сагласно одредби члана 27. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05 и 61/07, у даљем тексту: Закон), претходни порез је износ ПДВ обрачунат у претходној фази промета добара и услуга, односно плаћен при увозу добара, а који обвезник може да одбије од ПДВ који дугује.

Према одредби члана 28. став 1. Закона, право на одбитак претходног пореза обвезник може да оствари ако добра набављена у Републици или из увоза, укључујући и набавку опреме, као и објеката за вршење делатности и економски дељивих целина у оквиру тих објеката, односно примљене услуге, користи или ће их користити за промет добара и услуга:

- 1) који је опорезив ПДВ;
- 2) за који, у складу са чланом 24. овог закона, постоји ослобођење од плаћања ПДВ;
- 3) који је извршен у иностранству, ако би за тај промет постојало право на одбитак претходног пореза да је извршен у Републици.

Право на одбитак претходног пореза, према одредби члана 28. став 2. Закона, обвезник може да оствари ако поседује рачун

издат од стране другог обвезника у промету о износу претходног пореза, у складу с овим законом или документ о извршеном увозу добара, у којем је исказан претходни порез, односно којим се потврђује да је прималац или увозник тако исказани ПДВ платио приликом увоза.

Одредбом става 3. истог члана Закона прописано је да у пореском периоду у којем су испуњени услови из ст. 1. и 2. члана 28. Закона обвезник може да одбије претходни порез од дугованог ПДВ, и то:

1) обрачунати и исказани ПДВ за промет добара и услуга који је или ће му бити извршен од стране другог обвезника у промету;

2) ПДВ који је плаћен приликом увоза добара.

Право на одбитак претходног пореза настаје даном испуњења услова из ст. 1–3. овог члана (став 4. истог члана Закона).

Сагласно наведеном, обвезник ПДВ – књиговодствена агенција, односно обвезник ПДВ – агенција за промет некретнина, има право на одбитак ПДВ по основу набавке теретног возила и горива за то возило, уз испуњење прописаних услова – да поседује рачун издат у складу с одредбама члана 42. Закона и одредбама члана 12. Правилника о одређивању случајева у којима нема обавезе издавања рачуна и о рачунима код којих се могу изоставити поједини подаци („Сл. гласник РС“, бр. 105/04, 140/04 и 67/05), односно да поседује доказ о плаћеном ПДВ при увозу добара (ако се добра увозе) и да ће предметна добра користити за обављање делатности, односно за промет добара и услуга са правом на одбитак претходног пореза (промет који је опорезив ПДВ, за који у складу са чланом 24. овог закона постоји ослобођење од плаћања ПДВ, односно за промет који је извршен у иностранству, ако би за тај промет постојало право на одбитак претходног пореза да је извршен у Републици).

ПОРЕЗИ НА ИМОВИНУ

1. Шта се подразумева под употребљаваним моторним возилом у смислу Закона о порезима на имовину?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 7-00-00017/2008-04 од 30.5.2008. год.)

Према одредби члана 14. став 5. Закона о порезима на имовину (“Службени гласник РС”, бр. 26/01, 45/02–СУС, 80/02, 80/02–др. закон, 135/04 и 61/07) употребљавано моторно возило, употребљавани пловни објекат, односно употребљавани ваздухоплов, у смислу тог закона, јесте моторно возило, пловни објекат, односно ваздухоплов које је најмање једанпут, у складу са прописима било регистровано, уписано у прописани уписник, односно за које је било издато уверење или потврда о пловидбености, односно дозвола за употребу, на територији Републике Србије.

Према томе, у смислу Закона о порезима на имовину, употребљавано моторно возило јесте моторно возило које је најмање једанпут, у складу са прописима било регистровано на територији Републике Србије, што подразумева и моторна возила која су на територији Републике Србије први пут регистрована, као и возила која су на територији Републике Србије једанпут била регистрована, па им се продужава регистрација.

2. Порески третман поклона стана од стране маћехе пасторку

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-01-00136/2008-04 од 26.5.2008. год.)

1. Према одредби члана 14. став 1. Закона о порезима на имовину (“Сл. гласник РС”, бр. 26/01, 45/02–СУС, 80/02, 80/02–др. закон, 135/04 и 61/07, у даљем тексту: Закон), порез на поклон плаћа се на права на непокретности из члана 2. став 1. тач. 1) до 5) Закона (право својине, право плодуживања ...), које поклоно-примци приме на поклон.

Сходно одредби члана 14. став 6. Закона, поклоном се, у смислу Закона, не сматра пренос без накнаде права својине на непокретностима на који се плаћа порез на додату вредност, у складу са прописима којима се уређује порез на додату вредност, независно од постојања уговора о поклону.

Према томе, на поклон права својине на непокретности - стану (што значи и стану који је поклонодавац стекао откупом) плаћа се порез на поклон, осим у случајевима за које је Законом прописано право на пореско ослобођење.

Законом није прописано право на ослобођење од пореза на поклон непокретности у случају када поклонодавац и поклонопримац нису у сродству (у конкретном случају, на поклон између маћехе и пасторка).

Дакле, ако маћеха без накнаде пренесе право својине на стану свом пасторку, на тај пренос се плаћа порез на поклон.

Такође, порез на поклон се плаћа ако пасторак пренесе маћехи без накнаде право својине на стану.

Сходно одредби члана 19. став 2. Закона, обвезници који са поклонодавцем нису у сродству порез на поклон плаћају по стопи од 2,5%.

Министарство финансија напомиње да уговор којим би маћеха поклонила стан пасторку, уз обавезу пасторка да маћехи поклони други стан, са становишта Закона не би имао карактер уговора о поклону, већ теретног правног посла на који би се плаћао порез на пренос апсолутних права.

Стопа пореза на пренос апсолутних права на стану износи 2,5% (члан 30. тачка 2) Закона).

Чињенично стање од утицаја на облик пореза који се плаћа, односно висину пореске обавезе, на основу пружених доказа, у сваком конкретном случају утврђује надлежни порески орган.

2. Према одредби члана 72. став 1. тачка 1) Закона о порезу на доходак грађана („Сл. гласник РС”, бр. 24/01, 80/02, 135/04, 62/06, 65/06–испр. и 7/08) капиталним добитком сматра се приход који обвезник оствари продајом, односно другим преносом уз накнаду стварних права на непокретности.

Имајући у виду наводе из дописа, у случају да маћеха поклони стан пасторку – на тај пренос права својине порез на капитални добитак се не утврђује и не плаћа. Такође, у случају да пасторак поклони стан маћехи – на тај пренос права својине порез на капитални добитак се не утврђује и не плаћа.

Међутим, ако маћеха преноси право својине на стану пасторку, уз обавезу пасторка да за узврат маћехи купи други стан, Министарство финансија сматра да у том случају пренос права својине није бестеретан, већ да се врши уз накнаду и на такав пренос права својине на стану порез на капитални добитак се утврђује и плаћа.

3. Да ли право својине на неизграђеном земљишту које се налази на територији Републике Србије, конституисано у корист купца првог стана, утиче на остваривање права на ослобођење од плаћања пореза на пренос апсолутних права при куповини првог стана?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-03-00128/2008-04 од 8.5.2008. год.)

Према одредби члана 31а став 1. Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС”, бр. 26/01 ... и 61/07, у даљем тексту:

Закон), порез на пренос апсолутних права не плаћа се на пренос права својине на стану или породичној стамбеној згради, односно својинском уделу на стану или породичној стамбеној згради (у даљем тексту: стан) физичком лицу које купује први стан, за површину која за купца првог стана износи до 40 m² и за чланове његовог породичног домаћинства који од 1. јула 2006. године нису имали у својини, односно сусвојини стан на територији Републике Србије до 15 m² по сваком члану, под условом да:

- 1) је купац првог стана пунолетни држављанин Републике Србије, са пребивалиштем на територији Републике Србије;
- 2) купац првог стана од 1. јула 2006. године до дана овере уговора о купопродаји на основу кога купац стиче први стан, није имао у својини, односно сусвојини стан на територији Републике Србије.

Породичним домаћинством купца првог стана сматра се заједница живота, привређивања и трошења прихода купца првог стана, његовог супружника, купчеве деце, купчевих усвојеника, деце његовог супружника, усвојеника његовог супружника, купчевих родитеља, његових усвојитеља, родитеља његовог супружника, усвојитеља купчевог супружника, са истим пребивалиштем као купац првог стана (члан 31а став 2. Закона).

Ако је површина стана који купац првог стана купује већа од површине одговарајућег стана из члана 31а став 1. Закона, порез се плаћа на пренос права својине на разлику површине купљеног и површине одговарајућег стана (члан 31а став 3. Закона).

Према одредби члана 31б Закона, право на пореско ослобођење у складу са одредбама члана 31а Закона нема обвезник који право својине на стану преноси:

- 1) лицу на основу чије прве куповине стана је једном остварено право на рефундацију пореза на додату вредност, у складу са законом којим се уређује порез на додату вредност, или на пореско ослобођење од плаћања пореза на пренос апсолутних права у складу са одредбама овог става и члана 31а Закона;
- 2) члану породичног домаћинства купца првог стана за кога је једном остварено право на рефундацију пореза на додату

вредност, у складу са законом којим се уређује порез на додату вредност, или на пореско ослобођење од плаћања пореза на пренос апсолутних права у складу са одредбама овог става и члана 31а Закона.

Према одредби члана 27. Закона о изменама и допунама Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 61/07), право на пореско ослобођење по основу куповине првог стана може се остварити само на основу уговора о купопродаји првог стана овереног од 8. јула 2007. године, као дана ступања на снагу тог закона, уколико су испуњени услови прописани чл. 31а и 31б Закона.

Према томе, право својине на неизграђеном земљишту које се налази на територији Републике Србије, конституисано у корист купца првог стана (како се у допису наводи, у питању је 50 ари земље код Лознице), није од утицаја на остваривање права на ослобођење од плаћања пореза на пренос апсолутних права при куповини првог стана.

Утврђивање пореза је делатност Пореске управе, односно пореског обвезника, која се састоји у издавању управних аката, односно у предузимању законом прописаних радњи, којима се установљава постојање појединачне пореске обавезе и одређују порески обвезник, пореска основица и износ пореске обавезе (члан 54. став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији - “Сл. гласник РС”, бр. 80/02 ... и 61/07).

Дакле, порески орган надлежан према месту на коме се налази непокретност на којој се пренос права својине врши, у сваком конкретном случају, на основу пружених доказа, утврђује чињенично стање од утицаја на постојање и обим права на ослобођење од пореза на пренос апсолутних права.

Министарство финансија напомиње да је порески обвезник дужан да, уз пореску пријаву (са тачним подацима), поднесе и одговарајућу документацију потребну за утврђивање пореске обавезе, односно права на пореско ослобођење (члан 36. став 1. Закона).

4. Да ли је обвезник пореза на имовину поступио исправно када није поднео пореску пријаву за порез на имовину на којој није дошло до промена од утицаја на висину пореске обавезе?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-03-00121/2008-04 од 6.5.2008. год.)

Одредбом члана 34. став 4. Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01 ... 61/07) прописано је да обвезник пореза на имовину који је поднео пореску пријаву није у обавези да за исту имовину подноси нову пријаву, осим у случају промене података садржаних у пријави који су од утицаја на висину пореске обавезе.

Према томе, за имовину за коју је обвезник поднео пореску пријаву у обавези је да поднесе нову пријаву само ако је дошло до промене података садржаних у пријави који су од утицаја на висину пореске обавезе.

У конкретном случају, за имовину за коју је поднета пореска пријава и промене података који су од утицаја на висину пореске обавезе последњи пут пријављена у 2006. години, обвезник нема обавезу да подноси нову пријаву ако од подношења последње пријаве није дошло до промене података садржаних у пријави који су од утицаја на висину пореске обавезе. То би значило и да није дошло до промене вредности имовине, с обзиром да је основица пореза на имовину код пољопривредног и шумског земљишта и других непокретности пореског обвезника који води пословне књиге – вредност непокретности утврђена у његовим пословним књигама, у складу са прописима, са стањем на дан 31. децембра године која претходи години за коју се утврђује и плаћа порез на имовину.

Министарство финансија напомиње да су, у складу са чланом 45. став 1. и ст. 4. до 8. Закона о пореском поступку и пореској администрацији („Сл. гласник РС“, бр. 80/02 ... 61/07), порески обвезник и друга лица дужна да, на захтев Пореске управе и у року који она одреди, пруже све расположиве

информације, неопходне за утврђивање чињеничног стања од значаја за опорезивање.

Порески обвезник и друго лице дужни су да дају информације у писменом облику. Изузетно, Пореска управа ће наредити лицу дужном да испуни обавезу из става 1. тог члана (обавеза пружања информација) да то учини усмено, на службеном месту, ако информација није дата када је захтевана или је дата у писменом облику, а није разјаснила чињенично стање. О усменој информацији, датој на службеном месту, саставља се записник. Записник садржи имена присутних лица, место, датум и садржину информације, а потписују га службено лице Пореске управе и лице које је дало информацију. Лицу које је дало усмену информацију издаје се, на лични захтев, копија записника.

Ако се правно лице, на захтев Пореске управе, не одазове на позив ради појашњења, или не пружи податке и информације неопходне за утврђивање чињеничног стања од значаја за опорезивање, казниће се за прекршај новчаном казном од 100.000 до 600.000 динара (члан 179. став 1. тачка 4) Закона о пореском поступку и пореској администрацији).

Према томе, и за имовину за коју је поднета пореска пријава за коју, у складу са Законом о порезима на имовину, обвезник нема обавезу подношења „нове“ пореске пријаве, дужан је да, на захтев Пореске управе и у року који она одреди, пружи све расположиве информације неопходне за утврђивање чињеничног стања од значаја за опорезивање те имовине порезом на имовину.

5. Опорезивање продаје употребљаваног моторног возила коју врши службеник Амбасаде Малезије на основу уговора о купопродаји

(*Мишљење Министарства финансија*, бр. 430-03-00114/2008-04 од 5.5.2008. год.)

Одредбом члана 16. став 2. Устава Републике Србије („Сл. гласник РС“, бр. 98/06) уређено је да су опште прихваћена правила

међународног права и потврђени међународни уговори саставни део правног поретка Републике Србије и непосредно се примењују. Потврђени међународни уговори морају бити у складу са Уставом.

Према одредби члана 23. став 1. тачка 4) Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01 ... 61/07, у даљем тексту: Закон), порез на пренос апсолутних права плаћа се код преноса уз накнаду права својине на употребљаваном моторном возилу, употребљаваном пловном објекту, односно употребљаваном ваздухоплову на сопствени погон осим државног.

Одредбом члана 14. став 5. Закона прописано је да употребљавано моторно возило јесте моторно возило које је најмање једанпут, у складу са прописима, било регистровано на територији Републике Србије.

Преносом уз накнаду, у смислу тог закона, не сматра се пренос апсолутног права на који се плаћа порез на додату вредност, у складу са законом којим се уређује порез на додату вредност (члан 24а Закона).

Према одредби члана 25. став 1. Закона, обвезник пореза на пренос апсолутних права је продавац, односно преносилац права из чл. 23. и 24. Закона.

Сагласно одредби члана 26. став 3. Закона, порез на пренос апсолутних права плаћа се на пренос права својине на употребљаваном моторном возилу остварен на територији Републике Србије.

Према одредби члана 31. став 1. тачка 14) Закона, порез на пренос апсолутних права не плаћа се када је међународним уговором који је закључила Република Србија уређено да се неће плаћати порез на пренос апсолутних права.

Према одредби члана 34. став 1. Бечке конвенције о дипломатским односима, дипломатски агент ослобођен је свих пореза и

такса, личних или стварних, државних, регионалних или комуналних, са изузетком:

а) посредних пореза који су по својој природи обично укључени у цену робе или услуга;

б) пореза и такси на приватну непокретну имовину на територији државе код које се акредитује, осим ако је дипломатски агент поседује за рачун државе која акредитује за потребе мисије;

ц) наследних такса које убира држава код које се акредитује, под резервом одредаба тачке 4. члана 39;

д) пореза и такса на личне приходе који потичу из државе код које се акредитује и пореза на капитал, који се наплаћује на улагања извршена у трговачка предузећа чије је седиште у држави код које се акредитује;

е) пореза и такса који се убирају као накнада за посебне услуге;

ф) такса за регистрацију, судских, хипотекарних и фискалних такса, када се ради о непокретној имовини, под резервом одредаба члана 23.

Такође, према члану 37. став 2. Бечке конвенције, чланови административног и техничког особља мисије, као и чланови њихове породице који чине део њихових домаћинстава уживају, под условом да нису држављани државе код које се акредитује или да у њој немају своје стално пребивалиште, привилегије и имунитете поменуте у члановима 29. до 35, с тим да се имунитет од грађанског и управног судства државе код које се акредитује, поменут у тачки 1. члана 31, не примењује на поступке учињене изван вршења њихових функција. Они такође уживају и привилегије поменуте у тачки 1. члана 36. у погледу предмета увезених приликом њиховог првог досељења.

Дакле, на пренос уз накнаду права својине на употребљаваном моторном возилу на територији Републике Србије који изврши физичко лице које има статус дипломатског агента, однос-

но члана административног и техничког особља мисије, односно члана њихове породице који чине део њиховог домаћинства, у складу са Бечком конвенцијом о дипломатским односима („Сл. лист СФРЈ“ – додатак, бр. 2/64), порез на пренос апсолутних права се не плаћа.

Министарство финансија напомиње да Споразум о избегавању двоструког опорезивања у односу на порезе на доходак, са Протоколом („Сл. лист СФРЈ - Међународни уговори“, бр. 15/90) закључен између Савезног извршног већа Скупштине Социјалистичке Федеративне Републике Југославије и Владе Малезије уређује избегавање двоструког опорезивања у односу на порезе на доходак.

Чињенично стање од утицаја на постојање пореске обавезе, односно права на пореско ослобођење (што подразумева и да ли је у конкретном случају реч о употребљаваном моторном возилу, да ли је продавац дипломатски агент ...) у сваком конкретном случају цени надлежни порески орган.

6. Порески третман уговора о закупу осталог грађевинског земљишта у државној својини на одређени период од 50 година, закљученог 23. јуна 2004. године, на коме су потписи оверени код Трећег општинског суда у Београду 29. марта 2005. године, а анекс тог уговора (којим је регулисана промена начина плаћања преостале недеспеле обавезе на име накнаде за уређивање грађевинског земљишта, која је измирена 17. новембра 2006. године) закључен 22. новембра 2006. године

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-00992/2008-04 од 22.4.2008. год.)

Одредбом члана 23. став 2. Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 45/02–СУС, 80/02, 80/02–др. закон,

135/04 и 61/07), која се примењује од 8. јула 2007. године, прописано је да се порез на пренос апсолутних права плаћа и код давања грађевинског земљишта у државној својини у закуп, на период дужи од једне године или на неодређено време, осим јавног грађевинског земљишта.

Преносом уз накнаду, у смислу Закона, не сматра се пренос апсолутног права на који се плаћа порез на додату вредност, у складу са законом којим се уређује порез на додату вредност (члан 24а Закона).

Одредбом члана 25. став 2. тачка 2) Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04–исправка, 61/05 и 61/07) прописано је да се ПДВ не плаћа на промет земљишта (пољопривредног, шумског, грађевинског, изграђеног или неизграђеног), као и на давање у закуп тог земљишта.

Према томе, од 8. јула 2007. године порез на пренос апсолутних права се плаћа код давања грађевинског земљишта у државној својини у закуп, на период дужи од једне године или на неодређено време, осим јавног грађевинског земљишта.

До ступања на снагу Закона о изменама и допунама Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 61/07 од 30. јуна 2007. године – ступио на снагу 8. јула 2007. године) давање у закуп грађевинског земљишта у државној својини није било предмет опорезивања порезом на пренос апсолутних права.

Према томе, по мишљењу Министарства финансија, ако је уговор о закупу осталог неизграђеног грађевинског земљишта на одређено време од 50 година закључен 23. јуна 2004. године и потписи уговарача на њему оверени 29. марта 2005. године, када, према пропису који је био на снази у време закључења конкретног уговора о закупу, није постојала обавеза плаћања пореза на пренос апсолутних права на закуп осталог грађевинског земљишта у државној својини, порез на пренос апсолутних права се не плаћа ни ако је порески орган за конкретан закуп сазнао од 8. јула 2007. године (дана од кога се примењује одредба члана 23. став 2. Закона, којом

је проширен предмет опорезивања порезом на пренос апсолутних права на давање грађевинског земљишта у државној својини у закуп, на период дужи од једне године или на неодређено време, осим јавног грађевинског земљишта).

Чињенично стање од утицаја на постојање и висину пореске обавезе на пренос апсолутних права, на основу пружених доказа, у сваком конкретном случају утврђује надлежни порески орган.

7. Да ли се може остварити право на ослобођење од пореза на пренос апсолутних права у случају када два лица, која су по основу наслеђа стекла сусвојину на стану, врше физичку деобу тог стана, тако што један од сувласника (по основу поравнања пред судом) продаје свој сувласнички део другом сувласнику (чиме сувласник – купац постаје власник целог стана, а осим тог стана нема други стан на територији Републике Србије)?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 360-01-00099/2008-04 од 18.4.2008. год.)

Према одредби члана 23. став 1. тачка 1), у вези са чланом 2. став 1. тачка 1) Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 45/02-СУС, 80/02, 80/02–др. закон, 135/04 и 61/07, у даљем тексту: Закон), порез на пренос апсолутних права се плаћа код преноса уз накнаду права својине на непокретности.

Преносом уз накнаду, у смислу Закона, не сматра се пренос апсолутног права на који се плаћа порез на додату вредност, у складу са законом којим се уређује порез на додату вредност (члан 24а Закона).

Према одредби члана 25. став 2. тачка 3) Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04 ... и 61/07, у даљем

тексту: Закон о ПДВ), ПДВ се не плаћа на промет објеката, осим првог преноса права располагања на новоизграђеним грађевинским објектима или економски дељивим целинама у оквиру тих објеката, као и првог преноса власничког удела на новоизграђеним грађевинским објектима или економски дељивим целинама у оквиру тих објеката. Закон о ПДВ се примењује од 1. јануара 2005. године (члан 68. Закона о ПДВ).

Према томе, на пренос уз накнаду права својине на наслеђеном идеалном делу стана, који стан је (као целина) постојао на дан 30. октобра 1992. године када је био предмет откупа по уговору овереном пред Општинским судом у Нишу Ов. П 9338/92 дана 30. октобра 1992. године, а потом био предмет наслеђа по решењу Општинског суда у Нишу О. бр. 2467/06 које је постало извршно 4. јануара 2007. године, плаћа се порез на пренос апсолутних права, осим у случајевима за које је Законом прописано право на пореско ослобођење.

Сходно одредби члана 31а став 1. тачка 2) Закона, порез на пренос апсолутних права не плаћа се на пренос права својине на својинском уделу на стану физичком лицу које купује први стан – купцу првог стана, за површину која за купца првог стана износи до 40 m² и за чланове његовог породичног домаћинства који од 1. јула 2006. године до дана овере уговора о купопродаји на основу кога купац стиче први стан, нису имали у својини, односно сусвојини стан на територији Републике Србије до 15 m² по сваком члану, под условом да купац првог стана од 1. јула 2006. године до дана овере уговора о купопродаји на основу кога купац стиче први стан, није имао у својини, односно сусвојини стан на територији Републике Србије.

Дакле, један од законских услова за остваривање права на ослобођење од пореза на пренос апсолутних права код куповине првог стана је да купац првог стана у периоду од 1. јула 2006. године

до дана овере уговора о купопродаји којим стиче први стан, није имао у својини, односно сусвојини стан на територији Републике Србије.

Имајући у виду да је једно лице (брат) по решењу Општинског суда у Нишу О. бр. 2467/06 (које је постало правоснажно 4. 1. 2007. године) оглашено за наследника $\frac{1}{2}$ стана у Нишу, то лице је пре закључења поравнања пред судом Р. бр. 140/07 од 18.7.2007. године – по основу кога му сестра преноси свој сусвојински део на конкретном стану уз исплату новчане накнаде у висини уређеној поравнањем, већ имало у сусвојини стан на територији Републике Србије, нема законског основа да се на пренос сусвојинског дела стана који сестра врши брату (као преносилац – продавац) оствари право на ослобођење од пореза на пренос апсолутних права.

Министарство финансија напомиње да је, сходно одредби члана 25. став 1. Закона, обвезник пореза на пренос апсолутних права продавац, односно преносилац права. С обзиром да се поравнањем Р. бр. 140/07 брат није обавезао да ће измирити пореску обавезу – он је супсидијарни јемац за њено измирење (члан 42. став 1. Закона).

У сваком конкретном случају надлежни порески орган цени чињенично стање од утицаја на постојање и висину пореске обавезе.

ПОРЕЗ НА ДОХОДАК ГРАЂАНА

1. Обавеза плаћања годишњег пореза на доходак грађана на приход остварен по основу неисплаћених зарада према судској пресуди донетој у радном спору

(Мишљење Министарства финансија, бр. 414-00-199/2007-04 од 29.4.2008. год.)

Одредбом члана 9. став 1. тачка 8) Закона о порезу на доходак грађана („Сл. гласник РС“, бр. 24/01, 80/02, 135/04, 62/06, 65/06 и 7/08, у даљем тексту: Закон) прописано је да се не плаћа порез на доходак грађана на примања остварена по основу накнаде материјалне и нематеријалне штете, изузев накнаде за измаклу корист и накнаде зараде (плате), односно накнаде за изгубљену зараду (плату).

Сагласно томе, накнада изгубљене зараде коју, у конкретном случају, на основу правоснажне судске пресуде исплаћује послодавац запосленом коме је незаконитом одлуком тог послодавца престао радни однос, у висини зараде коју би запослени остварио да је за спорни период радио код тог послодавца и остваривао права из радног односа, опорезује се порезом на доходак грађана на зараде, сагласно чл. 13. до 18. Закона.

Годишњи порез на доходак грађана плаћају физичка лица која су у календарској години за коју се утврђује годишњи порез остварили доходак већи од законом прописаног неопорезивог износа из ст. 1. и 2. члана 87. Закона. Предмет опорезивања овим додатним порезом је годишњи збир опорезивих прихода из става 4. тог члана Закона. У основицу годишњег пореза на доходак грађана улази укупан приход физичког лица остварен тј. исплаћен по неком од основа из става 4. члана 87. Закона, у календарској години за коју се утврђује годишњи порез, умањен за плаћени порез и доприносе за обавезно социјално осигурање и неопорезиви износ дохотка за ту календарску годину за коју се утврђује годишњи порез.

То у предметном случају значи да ако зарада заједно са опорезивим приходима по другим основима који улазе у основицу годишњег пореза, умањени за плаћени порез и доприносе за обавезно социјално осигурање, прелази прописани неопорезиви износ, подлеже плаћању и годишњег пореза на доходак грађана (на део изнад неопорезивог износа), у складу с одредбама чл. 87. до 89. Закона.

Имајући у виду наводе из дописа из којих произилази да је у 2006. години извршена исплата накнаде за изгубљену зараду (плату) за 2002, 2003. и 2004. годину, према правоснажној судској пресуди, на коју је обрачунат и плаћен порез и доприноси за обавезно социјално осигурање на зараду, неспорно је да та накнада зараде представља приход који је физичко лице остварило у 2006. години кад је фактички извршена исплата, независно од тога за који период (календарску годину) се односи исплата накнаде изгубљене зараде (плате).

Сагласно томе, приход који физичко лице, у конкретном случају према правоснажној судској пресуди, оствари по основу

накнаде за изгубљену зараду за одређени период (за 2002, 2003. и 2004. годину), на коју је плаћен порез и доприноси за обавезно социјално осигурање, ако заједно са приходима по другим основима (умањеним за плаћене порезе и доприносе за обавезно социјално осигурање) који су предмет опорезивања годишњим порезом прелазе прописани неопорезиви износ дохотка (за физичко лице – резидента у 2006. години неопорезиви износ дохотка је 1.142.820 динара) подлеже плаћању и годишњег пореза на доходак грађана (на износ изнад неопорезивог износа) и обвезник је био дужан да надлежном пореском органу поднесе пореску пријаву на Обрасцу ППДГ-5 до 15. марта 2007. године.

2. Обавеза плаћања годишњег пореза на доходак грађана на приход остварен по основу отпремнине коју послодавац исплаћује запосленом у случају споразумног престанка радног односа

(Мишљење Министарства финансија, бр. 414-00-39/2008-04 од 29.4.2008. год.)

Приход који оствари физичко лице – запослени по основу отпремнине коју, у складу с одредбом члана 177. Закона о раду („Сл. гласник РС“, бр. 24/05 и 61/05), послодавац исплаћује запосленом у случају споразумног престанка радног односа, према Закону о порезу на доходак грађана („Сл. гласник РС“, бр. 24/01, 80/02, 135/04, 62/06, 65/06 и 7/08, у даљем тексту: Закон), није изузет из дохотка за опорезивање.

Наиме, према мишљењу Министарства за рад и запошљавање број: 011-00-565/2003-02 од 1. октобра 2003. године, таква исплата има карактер другог примања које чини зараду запосленог, па, сходно томе, приход по том основу подлеже

плаћању пореза на доходак грађана на зараду, сагласно чл. 13. до 18. Закона, као и доприноса за обавезно социјално осигурање у складу с одредбама чл. 7. до 9, 13, 36, 43, 44. и 51. Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 61/05, 62/06 и 7/08).

Годишњи порез на доходак грађана плаћају физичка лица која су у календарској години за коју се утврђује годишњи порез остварили доходак већи од законом прописаног неопорезивог износа из ст. 1. и 2. члана 87. Закона. Предмет опорезивања овим додатним порезом је годишњи збир опорезивих прихода из става 4. тог члана закона. У основицу годишњег пореза на доходак грађана улази укупан приход физичког лица остварен тј. исплаћен по неком од основа из става 4. члана 87. Закона, у календарској години за коју се утврђује годишњи порез, умањен за плаћени порез и доприносе за обавезно социјално осигурање и неопорезиви износ дохотка за ту календарску годину за коју се утврђује годишњи порез.

То у предметном случају значи да ако зарада, заједно са опорезивим приходима по другим основима који улазе у основицу годишњег пореза, умањени за плаћени порез и доприносе за обавезно социјално осигурање, прелази прописани неопорезиви износ, подлеже плаћању и годишњег пореза на доходак грађана (на део изнад неопорезивог износа), у складу с одредбама чл. 87. до 89. Закона.

Имајући у виду наводе из дописа према којима је физичко лице – запослени у 2007. години остварио приход по основу отпремнине у случају споразумног престанака радног односа, на који је обрачунат и плаћен порез и доприноси за обавезно социјално осигурање на зараду, Министарство финансија је мишљења да тај приход (умањен за плаћене порезе и доприносе за обавезно

социјално осигурање), ако заједно са приходима по другим основи-ма (умањеним за плаћене порезе и доприносе за обавезно социјално осигурање) који су предмет опорезивања годишњим порезом прелазе прописани неопорезиви износ (за физичко лице – резиден-та у 2007. години неопорезиви износ је 1.394.784 динара) подлеже плаћању и годишњег пореза на доходак грађана (на део изнад нео-порезивог износа).

3. Вођење пословних књига по систему простог књиговодства

(*Мишљење Министарства финансија*, бр. 413-00-00919/2008-04 од 23.4.2008. год.)

Одредбом члана 43. Закона о порезу на доходак грађана („Сл. гласник РС“, бр. 24/01, 80/02, 135/04, 62/06, 65/06–испр. и 7/08, у даљем тексту: Закон) прописано је да су предузетници дужни да воде пословне књиге и да у њима исказују пословне промене на начин одређен овим законом. Пословне књиге предузетници воде по систему простог књиговодства, у складу са законом или по сис-тему двојног књиговодства у складу са законом којим се уређује рачуноводство.

Врсте и садржина пословних књига и других евиденција које се воде по систему простог књиговодства, начин њиховог вођења и исказивања финансијског резултата ближе је уређен Правилником о пословним књигама и исказивању финансијског резултата по систему простог књиговодства („Сл. гласник РС“, бр. 140/04, у даљем тексту: Правилник).

Одредбом члана 3. став 2. тачка 3) Правилника прописано је да предузетник поред пословних књига ПК-1 – Пословна књига прихода и расхода и ПК-2 – Књига основних средстава и ситног

инвентара, у зависности од делатности коју обавља, саставља и појединачне помоћне евиденције, из којих одговарајуће податке књижи у пословној књизи, и то на Образцу ПМ – Евиденција о куповину, преради, производњи и промету производа од племенитих метала и драгог камења, чији је саставни део ПМ-1 – Потврда о куповини и замени племенитих метала и драгог камења.

Како је одредбом члана 4. Правилника прописано да се пословне књиге формирају и воде у слободним листовима, повезане или пренете на неки од медијума аутоматске или микрографске обраде података, тако да се по потреби могу одштампати или приказати на екрану, са подацима који су прописани овим правилником, следи да се Образац ПМ и Образац ПМ-1 могу водити и на неком од медијума аутоматске обраде података уколико садрже све податке који су прописани Правилником.

Како је начин вођења трговачке књиге уређен Правилником о облику и начину вођења трговачке књиге („Сл. лист СРЈ“, бр. 12/94), који је донет на основу Закона о трговини („Сл. лист СРЈ“, бр. 32/93 ... и 37/02 и „Сл. гласник РС“, бр. 85/05 и 101/05), ресорно надлежно министарство за давање одговора по предметном питању је Министарство трговине и услуга.

4. Обавеза плаћања годишњег пореза на доходак грађана на приход остварен у 2007. години по основу неисплаћених зарада за период дужи од шест година према судском поравнању закљученом у радном спору

(Мишљење Министарства финансија, бр. 414-00-36/2008-04 од 18.4.2008. год.)

Одредбом члана 9. став 1. тачка 8) Закона о порезу на доходак грађана („Сл. гласник РС“, бр. 24/01, 80/02, 135/04, 62/06, 65/06 и

7/08, у даљем тексту: Закон) прописано је да се не плаћа порез на доходак грађана на примања остварена по основу накнаде материјалне и нематеријалне штете, изузев накнаде за измаклу корист и накнаде зараде (плате), односно накнаде за изгубљену зараду (плату).

Сагласно томе, накнада изгубљене зараде коју, у конкретном случају, на основу судског поравнања, исплаћује послодавац запосленом коме је незаконитом одлуком тог послодавца престао радни однос, у висини зараде коју би запослени остварио да је за спорни период радио код тог послодавца и остваривао права из радног односа, опорезује се порезом на доходак грађана на зараде, сагласно чл. 13. до 18. Закона.

Годишњи порез на доходак грађана плаћају физичка лица која су у календарској години за коју се утврђује годишњи порез остварили доходак већи од законом прописаног неопорезивог износа из ст. 1. и 2. члана 87. Закона. Предмет опорезивања овим додатним порезом је годишњи збир опорезивих прихода из става 4. тог члана Закона. У основицу годишњег пореза на доходак грађана улази укупан приход физичког лица остварен тј. исплаћен по неком од основа из става 4. члана 87. Закона, у календарској години за коју се утврђује годишњи порез, умањен за плаћени порез и доприносе за обавезно социјално осигурање и неопорезиви износ дохотка за ту календарску годину за коју се утврђује годишњи порез.

То у предметном случају значи да ако зарада заједно са опорезивим приходима по другим основима који улазе у основицу годишњег пореза, умањени за плаћени порез и доприносе за обавезно социјално осигурање, прелази прописани неопорезиви износ, подлеже плаћању и годишњег пореза на доходак грађана (на део изнад неопорезивог износа), у складу с одредбама чл. 87. до 89. Закона.

Имајући у виду наводе из дописа према којима је физичко лице – резидент Републике Србије у 2007. години на основу судског поравнања остварио приход на име накнаде за изгубљену зараду (плату) за период дужи од шест година, на коју је обрачунат и плаћен порез и доприноси за обавезно социјално осигурање на зараду, Министарство финансија је мишљења да тај приход (умањен за плаћене порезе и доприносе за обавезно социјално осигурање), ако заједно са приходима по другим основима (умањеним за плаћене порезе и доприносе за обавезно социјално осигурање) који су предмет опорезивања годишњим порезом прелазе прописани неопорезиви износ дохотка (за физичко лице – резидента у 2007. години неопорезиви износ дохотка је 1.394.784 динара) подлеже плаћању и годишњег пореза на доходак грађана (на део изнад неопорезивог износа).

ТАКСЕ

1. Плаћање републичких административних такси за издавање списка уређених Тарифним бројем 84. Тарифе републичких административних такси

(Мишљење Министарства финансија, бр. 434-02-00019/2008-04 од 7.5.2008. год.)

Одредбом члана 2. Закона о републичким административним таксама („Сл. гласник РС”, бр. 43/03 ... и 47/07, у даљем тексту: Закон) прописано је да се за списе и радње у управним стварима, као и за друге списе и радње код институција, државних органа и организација, органа територијалне аутономије и локалне самоуправе у вршењу поверених послова и организација које врше јавна овлашћења, плаћају таксе по одредбама Закона у износима прописаним Тарифом републичких административних такси, која је саставни део Закона.

Тарифним бројем 84. Тарифе прописане су републичке административне таксе и то за:

– издавање одобрења за изградњу прототипа железничких возних средстава у износу од 0,3% од предрачунске вредности пројекта;

– издавање дозволе за коришћење у саобраћају нових типова железничких возних средстава у износу од 0,6% од вредности возила;

– издавање дозволе за коришћење нових типова делова и опреме за железничка возила у износу од 0,6% од вредности нових типова делова и опреме за железничка возила;

– издавање дозволе за коришћење нових типова уређаја, делова и опреме за железничку инфраструктуру у износу од 0,6% од вредности нових типова уређаја, делова и опреме за железничку инфраструктуру.

Према томе, за издавање списа уређених Тарифним бројем 84. Тарифе републичке административне таксе се плаћају, осим у случајевима за које је Законом прописано право на ослобођење, односно на изузимање од плаћања тих такси.

На постојање таксене обавезе није од утицаја чињеница да је за исте списе и радње другим прописом уређено плаћање накнаде.

2. Да ли се плаћа републичка административна такса за издавање уверења о држављанству у сврху остваривања права на упис акција?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 434-02-00018/2008-04 од 7.5.2008. год.)

Према одредби члана 19. став 1. тачка 11) Закона о републичким административним таксама („Сл. гласник РС”, бр. 43/03 ... и 47/07), не плаћа се републичка административна такса за списе и

радње у поступку за заснивање радног односа и остваривање права по том основу.

Према томе, републичка административна такса не плаћа се за списе и радње у поступку за заснивање радног односа и остваривање права по основу радног односа (нпр. за издавање уверења о држављанству или уверења о пребивалишту, као и приликом овере потребних докумената када се подносе ради остваривања права из радног односа).

Ако се, у конкретном случају, ради о праву запослених и бивших запослених за стицање акција по основу Закона о праву на бесплатне акције и новчану накнаду коју грађани остварују у поступку приватизације („Сл. гласник РС“, бр. 123/07) и ако се право тих лица на стицање бесплатних акција сматра остваривањем права по основу радног односа, за списе и радње у поступку остваривања тог права (нпр. за уверење о држављанству) републичка административна такса се не плаћа. У противном, републичка административна такса се плаћа.

Да ли се право запослених и бивших запослених на стицање акција у поступку приватизације сматра остваривањем права по основу радног односа, за мишљење је надлежно Министарство рада и социјалне политике.

ЦАРИНЕ

1. Царински и порески третман увоза књига

(Мишљење Министарства финансија, бр. 483-00-00041/2008-17 од 26.5.2008. год.)

Након увида у достављену документацију утврђено је да од укупних трошкова које је обвезник имао при увозу само једна трећина трошкова везана за обрачун царинског дуга по рачуну Управе царина, док су скоро две трећине трошкова трошкови за услуге компаније за експресне пошиљке UPS и шпедитерске услуге Југошпеда. У вези ових последњих Министарство финансија не може да коментарише исте (врсту и цену услуге) јер је то предмет облигационог односа увозника са наведеним лицима.

Износ који је плаћен по рачуну Управе царина царински органи су обрачунали на основу података из ЈЦИ (царинске декларације) коју је поднело предузеће за међународну шпедицију Југошпед по овлашћењу увозника. Износ који је увозник платио био би мањи да подносилац декларације у ЈЦИ није захтевао, односно унео стопу од 1% за царинења иако је увоз књига ослобођен по основу Споразума о увозу предмета просветног, научног и културног карактера („Сл. весник Президијума Народне

скупштине ФНРЈ“, бр. 17/52) и Протокола уз Споразум о увозу предмета просветног, научног и културног карактера („Сл. лист СФРЈ – Међународни уговори“, бр. 7/81).

Министарство финансија напомиње да је чланом 23. Закона о порезу на додату вредност за поједина добра и услуге предвиђена посебна стопа ПДВ у висини од 8%. Право на опорезивање по посебној стопи од 8% имају публикације које испуњавају услове прописане чланом 8. Правилника о утврђивању добара и услуга чији се промет опорезује по посебној стопи ПДВ („Сл. гласник РС“, бр. 108/04 ... 63/07), тј. уколико се ради о публикацијама у текстуалној или илустративној форми на штампаном или електронском медију, у једном или више делова, чије је издавање унапред утврђено и ограничено, а које имају СІР запис (Cataloguing In Publications), укључујући међународни књижни број ISBN (International Standard Book Number) као његов саставни део.

Министарство финансија, такође, напомиње да је пореска основица увећана за износ царине што је додатно увећало плаћени износ трошкова. С обзиром да није захтевано ослобођење од плаћања царине на увоз књига по основу поменутих међународних споразума, увозник није био ослобођен од плаћања накнаде стварних трошкова царинских органа у износу од 600 динара што је, иначе, предвиђено Одлуком о допунама Одлуке о врсти, висини и начину плаћања накнада за услуге царинског органа („Сл. гласник РС“, бр. 31 од 28.3.2008. год.).

Министарство финансија напомиње да је у циљу смањења трошкова царинских обвезника предложило и укидање плаћања таксе у новцу према маси робе које је прописано у Закону о републичким административним таксама и да се исти налази у скупштинској процедури.

2. Добијање дозволе за рад царинског агента

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-00166/2008-17 од 26.5.2008. год.)

Одредбама члана 26. Царинског закона („Сл. гласник РС“, бр. 73/03, 61/05, 85/05-др. закон и 62/06-др. закон), између осталог, регулисана су права и обавезе царинских агената, као посредних заступника, као и услови за добијање и одузимање дозволе за рад царинског агента.

Захтев за добијање дозволе за рад царинског агента подноси се царинском органу, који издаје дозволу за рад царинског агента, уколико су испуњени услови прописани наведеним чланом.

Лице које је запослено код посредног заступника на пословима царинења робе најмање 10 година нема обавезу да полаже стручни испит царинске струке, али је неопходно да, уз захтев за добијање дозволе за рад царинског агента, приложи одговарајуће доказе да је радило на пословима царинења робе најмање 10 година, као и доказе да се правно лице код кога је запослено, односно било запослено, бави пословима међународне шпедиције.

С обзиром да у Решењу о регистрацији „Јат – Техника“ није наведена шифра делатности 63400, а да је одредбама чл. 5. и 6. Закона о привредним друштвима и члана 6. став 1. тачка 9. Закона о регистрацији привредних субјеката прописано да привредни субјекти пријављују за упис у регистар само једну и то претежну делатност, док се за све остале делатности подразумева да их субјекат може обављати, осим оних за које је потребна сагласност, дозвола или други акт надлежног органа, то, по мишљењу Министарства финансија, није потребно да предметни субјекат мења и допуњује оснивачки акт, већ да Управи царина достави други доказ да се фирма бави посредним заступањем.

3. Могућност да избегло лице буде ослобођено од плаћања царине и ПДВ на увоз трактора марке URSUZ 335 и прикључног возила марке ИМТ из бивше републике СФРЈ

(Мишљење Министарства финансија, бр. 335-00-00298/2008-17 од 22.5.2008. год.)

Моторна возила страног порекла која увозе избегла и прогнана лица из бивших република СФРЈ, а која су добила држављанство Републике Србије, не подлежу обавези плаћања царине ако су иста опарињена за време постојања јединствене државе СФРЈ и на тај начин стекла статус домаће (национализоване) робе.

Имајући у виду наведено, предметна роба не подлеже обавези плаћања царине, уколико се надлежној царинарници поднесе одговарајућа документација.

Увоз моторних возила регулисан је Уредбом о увозу моторних возила („Сл. гласник РС“, бр. 106/05) којом су прописани услови за увоз моторних возила, чија је примене у надлежности Министарства економије и регионалног развоја.

4. Прекњижење више уплаћених царинских дажбина, а по основу решења Царинарнице Димитровград

(Мишљење Министарства финансија, бр. 483-00-00038/2008-17 од 12.5.2008. год.)

Чланом 24. Царинског закона („Сл. гласник РС“, бр. 73/03 ... 62/06) дефинисана је надлежност Комисије за жалбе Управе царина. Наиме, против првостепене одлуке коју у управном поступку донесе царински орган може се уложити жалба Комисији за

жалбе Управе царина. Жалба не задржава извршење одлуке. Министарство финансија напомиње да ова комисија није надлежна за издавање обавезујућих обавештења о сврставању робе по Царинској тарифи.

С обзиром да Комисија за жалбе Управе царина није донела одговарајућу одлуку по жалби на решење Царинарнице Димитровград, то наводи на закључак да је поступак по жалби још увек у току. У том случају, Министарство финансија указује на чињеницу да је чланом 32. Закона о државној управи („Сл. гласник РС“, бр. 79/05 и 101/07), између осталог, дефинисан однос министарстава и органа управе у саставу министарстава. Ставом 1. истог члана прописано је да послове из свога делокруга орган у саставу врши самостално, што значи да Министарство финансија није овлашћено да Управи царина, као органу управе у свом саставу, даје инструкције у погледу поступања у неком предмету.

5. Правила о пореклу робе у складу са чланом 38. Царинског закона, са посебним освртом на критеријум вредности за производе сврстане у тарифни број 5402

(Мишљење Министарства финансија, бр. 335-00-00274/2008-17 од 8.5.2008. год.)

С обзиром да се захтев односи на тумачење правила о преференцијалном пореклу робе, што се наводи у предмету захтева, Министарство финансија напомиње да се члан 38. Царинског закона („Сл. гласник РС“, бр. 73/03, 61/05, 85/05 и 62/06), за који се тражи тумачење, односи на *непреференцијално порекло робе*. Непреференцијално порекло робе прописано је чл. 36–42. Царинског закона. Правила о преференцијалном пореклу робе

утврђују се у складу са међународним уговорима, односно у складу са Аутономним трговинским мерама, што је прописано чл. 43. и 44. Царинског закона.

Сходно одредбама члана 38. став 1) Царинског закона, роба у чију је производњу укључено више од једне државе, сматраће се пореклом из државе у којој је прошла последњу битну, економски оправдану обраду или прераду, под условом да је та прерада обављена у погону опремљеном за ту намену и да доводи до значајних промена производа или до потпуно новог производа. Ставом 2) прописано је да се приликом одређивања порекла робе у складу с одредбом става 1) користе следећи критеријуми:

- измена тарифне ознаке из Царинске тарифе;
- критеријум вредности (*ad valorem*);
- критеријум обраде или прераде.

Влада прописује услове за примену критеријума из става 2) у складу са правилима Светске трговинске организације и препорукама Светске царинске организације.

Чланом 5. Уредбе о царински дозвољеном поступању са царинском робом, пуштању царинске робе и наплати царинског дуга („Сл. гласник РС“, бр. 127/03, 20/04, 24/04, 63/04, 104/04, 44/05, 71/05, 76/05, 106/05, 5/06, 47/06, 86/06, 25/07 и 80/07) ближе су прописани поступци који се сматрају последњом битном обрадом или прерадом.

У смислу члана 38. Царинског закона и Уредбе, обраде или прераде које мењају порекло робе су поступци услед којих се добијени производ сврстава у различити тарифни број Царинске тарифе од тарифног броја Царинске тарифе свих материјала без порекла који су били употребљени у поступку обраде или прераде.

Такође, последњом битном обрадом или прерадом сматра се обрада или прерада у којој вредност свих употребљених увезених материјала не сме бити већа од 50% цене производа испоручено у фабрици. Вредност материјала значи царинску вред-

ност у време увоза употребљених материјала или ако она није позната и не може да се утврди, прву цену која може да се утврди, а која се за те материјале плаћа у земљи извоза.

За текстил и производе од текстила који се по непреференцијалном третману извозе у земље Европске заједнице у складу са чланом 19а Уредбе, обрадом или прерадом која мења порекло у смислу члана 38. став 1) Царинског закона сматра се обрада или прерада на основу које се добијени производ сврстава у тарифни број ХС система који је различит од тарифног броја у који су били свртани употребљени материјали без порекла. Изузетно од поменутог, за производе из Листе обраде или прераде коју треба извршити на материјалима без порекла како би добијени производ стекао статус производа са пореклом (Прилог бр. 21 Уредбе), само одређени поступци наведени у колони 3 ове листе који се односе на сваки добијени производ посебно, сматраће се потпуном прерадом, било да она укључује промену тарифног броја или не.

Према Листи, за производе који се сврставају у главе 50 до 55 ХС система примењује се правило према коме се добијени производ сврстава у тарифни број ХС система који је различит од тарифног броја у који су били свртани употребљени материјали без порекла, осим за:

- *йредиво, монофиламентне и влакна, осим йредива од хар-йије, обојено или ййамйано* за које се примењује правило да морају бити произведени од:

– природних влакана невлачених и нечешљаних или друкчије припремљених за предење, сирове свиле или отпадака свиле, хемијских материјала или текстилне пулпе или вештачких или синтетичких влакана, сечених, каблова или отпадака од влакана, невлачених, нечешљаних нити друкчије припремљених за предење или

– штампање или бојење предива или монофиламената, небелених или претходно белених, заједно са припремним или завршним поступцима, плетење и ткање се не сматрају таквим, чија вредност не премашује 48% цене производа франко фабрика;

• *йредиво, монофиламентџе и влакна, осим йредива од харџије, осџало* за које се примењује правило да морају бити произведени од:

– природних влакана невлачених и нечешљаних или друкчије припремљених за предење, сирове свиле или отпадака свиле, хемџјских материјала или текстилне пулпе или вештачких или синтетичких влакана, сечених, каблова или отпадака од влакана, невлачених, нечешљаних нити друкчије припремљених за предење.

Када је утврђивање порекла робе потребно ради стицања *преференцијалног царинског поступања са робом*, то порекло се утврђује у складу с одредбама чл. 43. и 44. Царинског закона и чл. 25. до 28. Уредбе о царински дозвољеном поступању са царинском робом, пуштању царинске робе и наплати царинског дуга, међународним споразумом, односно Аутономним трговинским мерама којима се прописује такво поступање.

Сходно Листи обраде или прераде коју треба извршити на материјалима без порекла како би прерађени производ који се са *преференцијалним* третманом извози у државе чланице Европске заједнице могао да стекне статус производа домаћег порекла која се налази у Прилогу 1. Уредбе о царински дозвољеном поступању са царинском робом, пуштању царинске робе и наплати царинског дуга, за производе који се сврставају у тарифне бројеве 54.01 до 54.06 (предиво, монофиламенти и конац од вештачких или синтетичких филамената) да би стекли домаће порекло прописано је

да морају бити произведени од: *сирове свиле, отпадака од свиле, влачених или чешљаних или на други начин припремљених за предење; осталих природних влакана која нису влачена нити чешљана, нити другачије припремљена за предење; хемијских материјала или текстилне целулозе или материјала за израду хартије.*

Такође, према Споразуму СЕФТА – 2006 у Анексу 4 који садржи Протокол о дефиницији појма „Производи са пореклом“ и методама административне сарадње у Листи обраде или прераде коју треба извршити на материјалима без порекла како би прерађени производ могао да стекне статус производа са пореклом за производе из тар. бр. 5401–5406 (предиво, монофиламенти и конач од вештачких или синтетичких филамената) да би стекли домаће порекло прописано је да морају бити произведени од: *сирове свиле, отпадака од свиле, влачених или чешљаних или на други начин припремљених за предење; осталих природних влакана која нису влачена нити чешљана, нити другачије припремљена за предење; хемијских материјала или текстилне целулозе или материјала за израду хартије.*

Према правилима о пореклу која се примењују у оквиру Споразума о слободној трговини између Руске Федерације и Савезне Републике Југославије, роба се сматра подвргнутом довољној обради или преради, ако је та роба подвргнута обради или преради и ако вредност роба (сировинских материјала, полупроизвода и готових производа) коришћених у том процесу, који су пореклом из друге земље или роба непознатог порекла није већа од 50% вредности робе која се извози из наведене земље.

6. Могућност да Удружење дистрофичара Београда буде ослобођено од плаћања увозних дажбина и ЦДВ на увоз моторног возила марке Toyota Naice, које ће бити купљено из средстава

донације обезбеђених приказивањем емисије „Плесом до снова“ на телевизији Пинк

(Мишљење Министарства финансија, бр. 335-00-0284/2008-17 од 5.5.2008. год.)

1. Чланом 2. Закона о донацијама и хуманитарној помоћи („Сл. лист СРЈ“, бр. 53/01, 61/01 и 36/02) прописано је да донација и хуманитарна помоћ може бити у роби, осим дувана и дуванских прерађевина, алкохолних пића и путничких аутомобила, услугама, новцу, хартијама од вредности, имовинским и другим правима, а чланом 5. истог закона је прописано да је прималац донације и помоћи ослобођен од плаћања царине, других увозних дажбина и такси које се плаћају приликом увоза робе која је предмет донације и хуманитарне помоћи.

У складу са Законом о царинској тарифи („Сл. гласник РС“, бр. 62/05 и 61/07) комби возила (моторна возила намењена за комбиновани превоз лица и робе) из тарифног броја 8703 се третирају као „друга моторна возила конструисана првенствено за превоз лица“, а не као путнички аутомобили, па самим тим могу бити предмет донације.

Имајући у виду наведено, право на ослобођење од плаћања увозних дажбина може да се оствари уколико се надлежној царинарници, сходно члану 6. Закона о донацијама и хуманитарној помоћи, уз захтев за ослобођење од плаћања увозних дажбина, поднесе следећа документација:

1) изјава донатора, односно даваоца хуманитарне помоћи из које се види да се роба шаље бесплатно, односно други доказ да се роба плаћа из средстава прикупљених по основу донације и помоћи или из средстава остварених реализацијом хартија од вредности и по основу коришћења уступљених права;

- 2) изјаву да ће роба бити употребљена у хуманитарне сврхе;
- 3) извод из регистра, или други доказ да се Удружење дистрофичара Београда бави хуманитарном делатношћу.

Министарство финансија напомиње да прималац донације и помоћи не може без претходног плаћања царине робу ослобођену од плаћања царине, других увозних дажбина и такси које се плаћају приликом увоза роба која је предмет донације и хуманитарне помоћи, у смислу овог закона, продати или употребити у друге сврхе, осим у сврхе за које је донација односно помоћ дата, у року од три године од дана увоза (члан 7. Закона о донацијама и хуманитарној помоћи).

2. Законом о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04-исправка, 61/05 и 61/07, у даљем тексту: Закон), у члану 3, прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Сагласно одредби члана 7. Закона, увоз је сваки унос добара у царинско подручје Републике.

Према одредби члана 26. тачка 1а) Закона, ПДВ се не плаћа на увоз добара која се увозе на основу уговора о донацији, односно као хуманитарна помоћ.

Према одредби члана 1. став 1. Закона о донацијама и хуманитарној помоћи („Сл. лист СРЈ“, бр. 53/01, 61/01, 36/02 и „Сл. гласник РС“, бр. 101/05), државни органи, јединице локалне самоуправе, јавна предузећа, јавне установе, друге организације и заједнице које не остварују добит, као и домаће и стране хуманитарне организације могу примати донације и хуманитарну помоћ.

Одредбом члана 2. Закона о донацијама и хуманитарној помоћи прописано је да донација и хуманитарна помоћ, у смислу

овог закона, могу бити у роби, осим дувана и дуванских прерађевина, алкохолних пића и путничких аутомобила, услугама, новцу, хартијама од вредности, имовинским и другим правима.

У складу са наведеним законским одредбама, на увоз моторног возила, ако се не ради о путничком аутомобилу, а које Удружење дистрофичара Београда купује из средстава донације обезбеђених приказивањем емисије „Плесом до снова“ на телевизији Пинк, ПДВ се не плаћа, под условом да се увоз добра врши за рачун Удружења дистрофичара Београда, што значи да је Удружење дистрофичара Београда у Јединственој царинској исправи за стављање робе у слободан промет, тј. увоз добара, издатог у складу са царинским прописима, наведено као власник добра које се увози, као и под условом да се увоз у свему врши према одредбама Закона о донацијама и хуманитарној помоћи. Утврђивање да ли се увоз врши у складу са поменутиим законом спроводи надлежни царински орган.

7. Царински третман уноса деривата нафте који се поново извозе у непромењеном стању

(*Мишљење Министарства финансија*, бр. 335-00-00248/2008-17 од 24.4.2008. год.)

Одредбама члана 118. став 1. Царинског закона („Сл. гласник РС“, бр. 73/03 ... 62/06) поступак транзита је дефинисан као кретање робе под царинским надзором између два места унутар царинског подручја, и то стране робе која при томе не подлеже наплати увозних и других дажбина или мерама комерцијалне политике и домаће робе намењене извозу за коју је поступак извозног царинења спроведен у царинарници у унутрашњости земље.

Ставом 3. истог члана прописано је да поступак транзита почиње декларисањем робе у улазној граничној царинарници или царинарници где је роба претходно декларисана, а завршава кад се роба, са одговарајућим исправама, допреми одредишној царинарници.

Имајући у виду законске одредбе, као и наводе из дописа, мишљење Министарства финансија је да, у конкретном случају, када домаће лице уноси у земљу робу која се ради извоза у непромењеном стању ставља у поступак транзита и без задржавања пролази преко царинског подручја Србије, није потребно спроводити поступак царинског складиштења, с обзиром да промена власништва у поступку транзита не утиче на спровођење самог поступка.

ЈАВНИ РАСХОДИ

ЈАВНЕ НАБАВКЕ

1. Примена Закона о јавним набавкама поводом Уговора о донацији ради финансирања пројекта „Сигурни, међуоперативни, прекогранични м-сервиси који доприносе поузданој европској сарадњи са земљама Западног Балкана које нису чланице Европске уније (SWEB)“, потписаног од стране Покрајинског секретаријата за науку и технолошки развој и Комисије Европских заједница

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-137/2008-27 од 7.5.2008. год.)

Према тексту Уговора о финансирању пројекта и Информације о SWEB пројекту, које је достављена у прилогу захтева за давање мишљења, произилази да је наведеном уговору приступило, између осталих правних лица, Извршно веће Аутономне покрајине Војводине, као извођач који преузима права и обавезе утврђене Уговором, које представља Покрајински секретар за науку и технолошки развој или одређени овлашћени представник. Наиме, у SWEB пројекту позвано је да учествује Извршно веће АПВ, које би преко Покрајинског секретаријата за науку и технолошки развој уз оперативну подршку Службе за опште и заједничке послове покрајинских органа, било укључено у овај пројекат. Наведени пројекат финансира Европска заједница и укупан буџет АПВ одобрен од стране ЕУ за потребе овог пројекта је 71.154 еура, од чега је део од 19.000 еура предвиђен за услуге развоја и инсталације софтвера од стране подуговарача, а остала средства се могу трошити на набавку рачунарске и комуникационе опреме за подршку m-government сервисима, ангажовање експерата и техничких лица за научну и техничку подршку развоју пројек-

та, трошкове канцеларијског пословања и путовања у иностранство на састанке учесника пројекта, трошкове рекламирања резултата пројекта, трошкове ревизије, трошкове припреме, писања и презентације стручних радова у вези са пројектом, режијске трошкове итд. Трошкови рада на пројекту за јавне установе, а самим тим и за Извршно веће АПВ су покривени, а Извршно веће АПВ има обавезу да обезбеди учешће сругчњака Покрајинског секретаријата за науку и технолошки развој и Службе за опште и заједничке послове покрајинских органа у SWEB пројекту. За потребе Извршног већа АПВ за 2007. годину су планирана средства у износу од 43.000 еура.

Како је Законом о јавним набавкама („Сл. гласник РС“, бр. 39/02, 43/03, 55/04 и 101/05), с обзиром на предмет његовог уређивања, дефинисано да је јавна набавка прибављање добара и услуга или уступање извођења радова од стране државног органа, организације, установе или других правних лица који се, у смислу овог закона, сматрају наручиоцима, на начин и под условима прописаним овим законом (члан 3. тачка 2) и да је наручилац, одређен у смислу овог закона, државни орган, организација, установа, или други директни или индиректни корисник буџетских средстава у смислу закона којим се уређује буџетски систем, као и организација за обавезно социјално осигурање (члан 3. тачка 1) подтачка а), Министарство финансија је мишљења да се на случај реализације SWEB пројекта односи и примењује Закон о јавним набавкама.

Наиме, како би реализацију наведеног пројекта спроводили наведени покрајински органи, који у смислу Закона о јавним набавкама имају статус наручиоца, који би у делу за потребе реализације пројекта требали набавити одговарајућу рачунарску и комуникациону опрему тј. добра, као и одређене услуге, која у смислу овог закона представљају предмет јавних набавки, то по мишљењу Министарства финансија има услова за примену Закона о јавним набавкама у спровођењу SWEB пројекта од стране Извршног већа АПВ, као извођача у смислу потписаног Уговора о донацији ради финансирања наведеног пројекта.

ФИНАНСИРАЊЕ ПОЛИТИЧКИХ СТРАНАКА

1. Финансирање изборне кампање и извештавање о тој кампањи у случају истовременог одржавања више избора

(Мишљење Министарства финансија, бр. 401-00-00484/2008-27 од 9.5.2008. год.)

Закон о финансирању политичких странака („Сл. гласник РС“, бр. 72/03 и 75/03) којим се, између осталог, уређује финансирање трошкова изборне кампање и начин контроле овог финансирања, одредбом члана 12. утврдио је да подносилац проглашене изборне листе, односно предлагач кандидата, отвара посебан рачун код банке у сврху прикупљања средстава за финансирање трошкова изборне кампање и тај рачун се не може користити у друге сврхе.

Према ставу 2. овог члана, сва средства намењена за финансирање трошкова изборне кампање уплаћују се на рачун из става 1. овог члана и сва плаћања трошкова изборне кампање врше се са овог рачуна.

С обзиром на наведену одредбу Закона, политичка странка, коалиција или група грађана као подносилац проглашене изборне листе, дужна је да, у складу са чланом 12. Закона, отвори посебан рачун код банке за намене утврђене Законом о финансирању политичких странака, у свакој јединици локалне самоуправе у којој се избори одржавају, и од чијег надлежног органа добија средства из јавних извора тј. средства која су обезбеђена за покриће трошкова

изборне кампање, која надлежни орган управе на основу и у складу са чланом 10. Закона, распоређује подносиоцима проглашених изборних листа, у јединици локалне самоуправе у којој се избори одржавају.

Одредбама члана 14. Закона, утврђена је обавеза подносиоца проглашене изборне листе да Републичкој изборној комисији, у року од десет дана од дана одржавања избора, поднесе комплетан извештај о пореклу, висини и структури прикупљених и утрошених средстава за изборну кампању, чији је образац, садржај и начин попуњавања прописан Правилником о садржају евиденција и састављању извештаја о прилозима и имовини политичких странака („Сл. гласник РС“, бр. 119/03 и 99/06), који је у циљу спровођења Закона донет од стране министра надлежног за послове финансија на основу законског овлашћења утврђеног у члану 14. став 2. Закона. Стога, законску обавезу подношења наведеног извештаја имају подносиоци проглашене изборне листе након спроведених избора, за сваку јединицу локалне самоуправе која је издвојила средства из јавних извора, и у којој су одржани избори.

Из свега изнетог произилази одговор на питање да ли постоји обавеза подносиоца проглашене изборне листе за отварањем посебног рачуна за финансирање кампање за изборе у свакој од јединица локалне самоуправе ако се избори одржавају у више јединица локалне самоуправе истовремено, као и питање обавезе подносиоца проглашене изборне листе за подношење извештаја Републичкој изборној комисији о прикупљеним и утрошеним средствима за финансирање изборне кампање за сваку јединицу локалне самоуправе појединачно.

ПОДСЕТНИК
ФИНАНСИЈСКИ ПРОПИСИ ДОНЕТИ
У МАЈУ МЕСЕЦУ 2008. ГОДИНЕ

ПРАВИЛНИЦИ

- Правилник о измени Правилника о облику, садржини, начину подношења и попуњавања декларације и других образаца у царинском поступку *Сл. гласник РС, бр. 50 од 9. маја 2008.*
- Правилник о измени Правилника о условима и начину вођења рачуна за уплату јавних прихода и распоред средстава са тих рачуна *Сл. гласник РС, бр. 50 од 9. маја 2008.*
- Правилник о измени Правилника о стандардном класификационом оквиру и Контном плану за буџетски систем *Сл. гласник РС, бр. 50 од 9. маја 2008.*

ОДЛУКЕ

- Одлука о изменама и допунама Одлуке о ближим условима и начину вођења Регистра података о бонитету правних лица и предузетника и давању података и мишљењу о бонитету *Сл. гласник РС, бр. 52 од 15. маја 2008.*
- Одлука о изменама Одлуке о условима за личне и физичке преносе средстава плаћања у иностранство и из иностранства *Сл. гласник РС, бр. 52 од 15. маја 2008.*
- Одлука о условима и начину одобравања кредита за одржавање дневне ликвидности банака на основу залог хартија од вредности *Сл. гласник РС, бр. 52 од 15. маја 2008.*
- Одлука о измени Одлуке о каматним стопама које Народна банка Србије примењује у поступку спровођења монетарне политике *Сл. гласник РС, бр. 52 од 15. маја 2008.*

Одлука о допуни Одлуке о начину обрачуна, наплате и плаћања камате Народне банке Србије

Сл. гласник РС, бр. 52 од 15. маја 2008.

Одлука о врстама девиза у којима се плаћају републичке административне таксе код дипломатско-конзуларних представништава Републике Србије и о висини курса динара за прерачунавање динарских износа такси у девизе

Сл. гласник РС, бр. 54 од 23. мај 2008.

УПУТСТВА

Упутство за спровођење Одлуке о условима и начину одобравања кредита за одржавање дневне ликвидности банака на основу залог хартија од вредности

Сл. гласник РС, бр. 52 од 15. маја 2008.

ОСТАЛО

Усклађени динарски износи из Тарифе републичких административних такси

Сл. гласник РС, бр. 54 од 23. мај 2008.

CIP – Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

336

БИЛТЕН: службена објашњења и стручна
мишљења за примену финансијских прописа,
главни уредник мр Јанко Гузијан. – Год.32,бр.
1 / 2 (1992) – . – Београд: Министарство
финансија Републике Србије,
1992-. – 20 цм

Месечно. –
ISSN 0354-3242 = Билтен, службена
објашњења и стручна мишљења за примену
финансијских прописа
COBISS. SR-ID 43429132